

CON ONGI

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 117

10 TÌ

TUẦN LỄ TỪ 18-6

ĐẾN 24-6-1970

CHỦ TIỆM kiêm ĐÀU BÉP :

MINH VÔ

CỬA TIỆM :

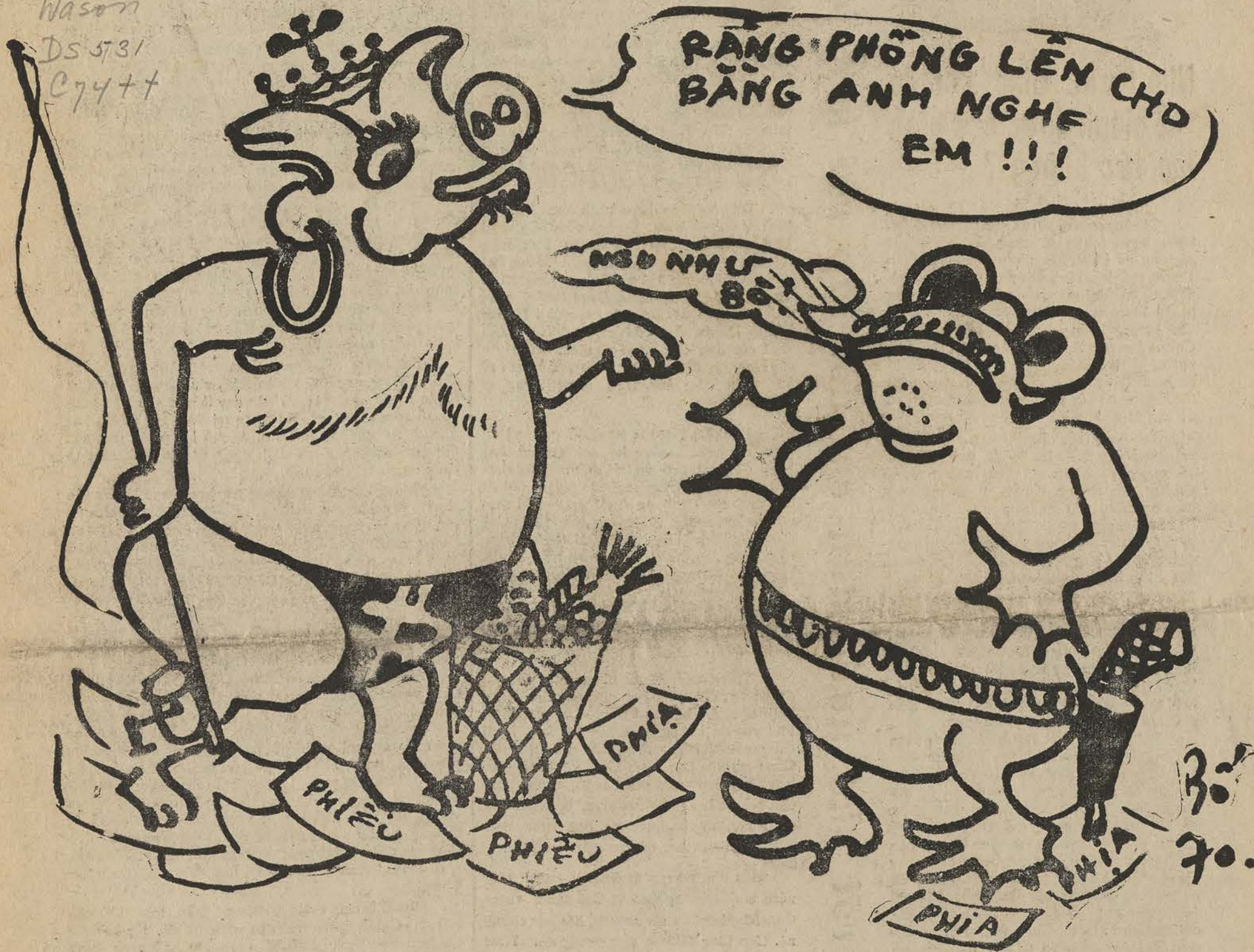
54

VÔ TÁNH, ÔNG NÓI

24901 — 93801

Wason

DS 5731
C7477

Trung Lập của các Dân Biểu Trẻ

Mới đây đề nghị của một số dân biểu trẻ về một nền trung lập không thân Cộng Sản, không thân tư bản đã là m dự luận tchánh giới bàn tán.

Từ ngữ trung lập ở Miền Nam mang một nghĩa xấu, mặc dù người chủ trương không phải là những phần tử thân Cộng.

Sở dĩ như vậy là vì từ lâu người ta vẫn quan niệm rằng đối với Cộng Sản thì chỉ có hoặc chiến thắng hoặc chiến bại. Và phải chiến đấu chống Cộng Sản mới mong chiến thắng.

Cuộc chiến đã kéo dài. Bây giờ lại nói đến một giải pháp trung lập, xem như lối thoát thay thế cho đạn bom.

Nhưng làm sao mà trung lập không thân Cộng sản mà cũng không thân tư bản ?

Thế giới ngày nay kẻ như đã chia hai rành rẽ. Một khối thuộc tư bản, một khối thuộc Cộng Sản. Hai khối tỏ ra một vùng từ trường ít nhiều ảnh hưởng đến các quốc gia nhỏ bé

khác. Với phương thức Bandung, người ta đã muốn lập một khối thứ ba, song khốn thay, khối thứ ba này gồm toàn những quốc gia nhỏ bé, tự mình không mang nổi mình, còn cưu mang được ai.

Vậy cái điều kiện cần và đủ để trung lập không thân Cộng Sản và không thân Tư bản là phải mạnh đã. Mạnh để có thể thoát khỏi vùng từ trường của Cộng Sản và của Tư bản.

Nhưng muốn mạnh thì lại phải chọn lựa một đường lối tự cường. Hoặc tự cường bằng đường lối xã hội vô sản như cộng sản, hoặc tự cường bằng đường lối tư bản. Hai đường

lối này đã chứng minh hiệu quả bằng cơ là Nga Sô, Trung Cộng và Hoa Kỳ đều mạnh.

Có một thái độ nào về hai đường lối đó thì lại là thân cộng hoặc thân tư bản mất.

Thì ra người ta đã nhìn sai lịch sử. Khi đề nghị một thể chế trung lập, các dân biểu cũng đã nhìn sai lịch sử.

Chế độ Tư bản cực đoan đã đẻ ra chủ nghĩa Cộng sản. Chế độ Cộng Sản đe dọa trở lại chế độ Tư bản. Để tồn tại, chế độ tư bản đã chuyển mình tự biến cải. Ở Hoa kỳ, chế độ hiện nay tuy còn mang danh tư bản song bản chất đã biến đổi. Một Henry Ford, một Rockjeller

không còn là một nhà tư bản như Marx quan niệm. Đó là một cái tên, một xí nghiệp, một phần Mỹ Quốc, hoặc nói cách khác, một sản nghiệp chung của thợ thuyền Hoa kỳ. Nền Tư bản đã biến thể. Còn chế độ Cộng Sản thì cũng đang biến thể ở Nga Sô.

Vấn đề đặt ra không phải là không thân Tư bản hoặc không thân Cộng Sản. Vấn đề là tìm một đường lối tự cường mà không đánh mất cái yếu tính muôn đời của dân tộc. Tư bản hay Cộng sản rồi cũng sẽ qua đi trong vô tận của lịch sử, chỉ dân tộc là còn mãi mãi.

REC'D CSR

SEP 23 1970

CORNELL UNIVERSITY LIBRARY

Nhà Nước Giao Chỉ có thể giành được hòa bình lập tức không ?

HỒI 3

Các ông sư chùa Ấn Quang, chắc chắn, không bao giờ biết cái hứng hòa bình của các ông chỉ khiến hòa bình sợ hãi, cút mắt. Tranh thủ hòa bình đâu phải là kéo sư mô, phật tử bà già lông vịt chạy cả tung xuống bê con chim cu giấy mà đá đảo chiến tranh! Chiến tranh không dứt, hòa bình không tới Chỉ có lựu đạn cay và rào kẽm gai. Và những kẻ hô hào hòa bình lại gây chiến với cảnh sát dã chiến, gây khổ lụy cho đám đông bào yên phận kiếm ăn. Rồi kết tội chế độ đàn áp phật giáo đồ!

Trò chơi của Ấn Quang, của thỏa mãn một Thích Thiên Minh, quả thật, đã hết quyền rũ chiêu bài hòa bình của Ấn Quang, cả nước đều thấy, là những phá hoại an ninh, trật tự công cộng liên tiếp. Phá hoại cho một mục đích nào, tôi không biết. Chỉ biết mục đích ấy làm yếu tiềm lực chống xâm lăng Cộng Sản để tạo dựng hòa bình không què cụt, lè và ngọng!

Chế độ này không có tự do, dân chủ? Chế độ này là chế độ cảnh sát trị? Hãy nghĩ lại bài học Quỳnh Lưu năm xưa. Hàng trăm ngàn đồng bào ta đã chết tập thể vì xuống đường phản đối chế độ Bắc Việt. Nhưng chưa có một người nào bị lưỡi lê của cảnh sát miền Nam đâm thấu phổi khi xuống đường đòi hòa bình.

Tôi cực lực phản đối hành vi tra tấn thô bỉ của quận cảnh sát nọ. Với sinh viên học sinh tập chơi dân chủ thì ở Pháp, ở Mỹ, ăn dùi cui, lựu đạn cay là thường (ở Mỹ còn bị bắn chết). Có điều, cũng bắt nhốt, bỏ đói song những người chơi dân chủ không hề bị đốt vú, hơ cu bằng lửa và điện. Đó là chuyện sinh viên tranh đấu. Bài này không viết về họ, về những người tuổi trẻ miền Nam tập đánh bạc dân chủ. Mà chỉ viết về các ông sư Ấn Quang đòi nhà nước Giao Chỉ phải Peace Now theo lối Peace Now ấu trĩ của đám con nít Mỹ hết trò giải trí.

Tôi nhất quyết không tin rằng cái sự tự thiêu của quý vị đại đức, thượng tọa hay cái sự cạo lông đầu của quý vị dân biểu có thể, làm xúc động lương tâm Cộng sản. Quý vị Ấn Quang thì tin tưởng lắm.

Tin tưởng thật hay tin tưởng giả vờ, quý vị ấy biết với nhau. Lợi dụng năm xương chấy đen xưa nay, vẫn là nghề của quý thầy chùa tranh đấu. Quý vị ấy ồn ào, khiêng cả xác chết đi biểu tình. Buồn thay, trong đám ma tập thể những đồng bào chết khốn nạn vì hòa tiến pháo kích của Cộng Sản, quý vị ấy lặng thinh. Quý vị ấy chống bạo lực một phía. Và, không phải phía xử dụng bạo lực. Quý vị ấy chỉ chống nạn nhân của bạo lực.

Kết luận vội vàng bài này, tôi muốn bắt chước ông tướng Râu Kẽm khuyên quý vị nên mặc bi da ma đi ngủ trước giờ tụng kinh gõ mõ. Quý vị cứ ngủ đi. Ngủ không bao giờ dậy càng tốt.

Rồi hòa bình sẽ tới, ngày nào đó, những con chó sói Cộng sản, Tư bản đái thương dân cứu tiểu nhược. Chúng ta đừng hòng tạo hòa bình cho chúng ta. Đó là một thực thể chưa xốt.

THƯƠNG SINH
(6-70)

đàn anh đòi lập với nhà nước em đòi lập với nhà bếp

Tướng Kỳ, phó vương «ngồi chơi xơi nước» của chúng ta, vừa làm một phát đầu vung tí mệt trong một bữa ăn sáng. Không biết có khắc khổ? Vì Con Ong không được vinh dự mời đấy. Phó vương nói về bọn «phụ tá bản thi» của Quốc Vương, ông Quốc vụ Khanh «bổ lão, không đáng linh 5 xin một năm» Phan Quang Đán, về sinh viên ngâm kệ Vi ta min. về thầy chùa «mặc bi da ma...». Sau hết Phó vương nói về lũ trốn thuế và tình nguyện làm kẻ thu thuế.

Phó vương, theo sự tiết lộ của Tổng Tài Nguyễn Bích Huệ, được biết hiện còn 800 của quý của đất nước đang trốn những món thuế xương máu khổng lồ. Phó vương yêu cầu ông Tổng Tài cung cấp danh sách lũ trốn thuế để, đích thân, Phó vương đi gõ cửa đòi nợ cho dân tộc. Nhưng ông Tổng Tài phe lờ. Phó vương giận mà phán rằng «Hay là, ông Tổng Tài cũng trốn thuế».

Tôi xin phép được bênh ông Nguyễn Bích Huệ một phát. Trong đêm Dạ Hội Cây Mưa Xuân Chiến Sĩ tại rạp Rex năm ngoái, ông Huệ «bị» mời trả một tiếng bạc đầu giá cái lọ của Tổng Thống. Ông đã vì vu: «Lương tôi 20 ngàn. Đóng thuế 3 ngàn. Vây còn 17 ngàn, xin trả 17 ngàn». Người bán lọ Duyên Anh đã, nhân cái sự đóng thuế của ông Huệ mà vì vu thêm: «Cám ơn ông Huệ, ông đã làm gương cho mọi người về bổn phận đóng thuế. Ước mong đừng ai trốn thuế».

Buổi Dạ Hội rất đông đủ quý vị tai to mặt nhớn. Tướng họ noi gương ông Huệ. Ai ngờ họ cứ trơ cái mặt mo, lậu thuế. Đến nỗi Phó vương phải nổi giận, đòi đi đòi thuế cho đỡ buồn chuỗi ngày «ngồi chơi xơi nước». Nghị sĩ Hoàng thế Phiệt sẽ giúp ông Bích Huệ khỏi cái thế kẹt bằng cách cung cấp đủ 800 mặt mo trốn thuế. Liệu Phó Vương có đòi nổi chăng?

Tôi muốn nhắc Phó Vương một điều: Ngài nên tìm đọc cuốn truyện ngắn của Nam Cao đi.

Trong cuốn đó, có nhân vật chuyên đi đòi nợ. Đòi nợ bằng những thủ đoạn kinh hồn. Để hưởng lợi của cả đôi bên. Phó vương không thêm hưởng lợi. Ngài chỉ muốn đòi họ xương máu cho dân tộc. Cũng rất nên đọc Nam Cao. Và, ngài phải bèn hồng đeo xẻng, bèn hồng dắt dao con chó, quanh lưng đầy lựu đạn, đến gõ cửa từng con nợ của quốc gia, bọn trốn thuế mới xuy tiền đóng thuế.

Nếu Phó vương đi đòi nợ, ngài nhớ xách bọn Con Ong theo và Con Muỗi theo. Con Muỗi chửi «tiên sư cha, đéo mẹ» chúng nó. Con Ong đá vào mặt chúng nó. Như vậy vừa vui vẻ vừa thắng lợi bự.

A BIENTÔT PHÓ VƯƠNG

TƯỚNG KỶ : NGƯỜI MUỐN ĐÒI NỢ CHO DÂN TỘC

LỤC XI

ĐÀ LẠT THANH MINH THANH NGÀ

Thưa Ông Chủ nhiệm,

Trong tờ Con Ong số 115, mục Lục Xi, bài Chỉ Khô Dân, có một đoạn liên quan đến Xưởng cưa Chi Lăng Dalat (tại Khu Chi Lăng Đà Lạt chỉ có một xưởng cưa), và một người có tên tắt N.T mà tác giả vô danh của bài báo vu cho là cán bộ kinh tài của V. C. đứng làm chủ xưởng cưa ấy.

Mặc dù trong bài chỉ dùng chữ tắt, nhưng trừ phi tác giả phủ nhận, tôi cho rằng người ta định ám chỉ tôi, ông Nguyễn Tuyên, người trên danh nghĩa chính thức chưa phải là chủ xưởng cưa, nhưng trên thực tế là người điều khiển công việc sản xuất và buôn bán, với tư cách là đồng nghiệp chủ của hãng cưa này. Do đó tôi yêu cầu ông Chủ nhiệm dành cho tôi quyền trả lời trên quý báo, vào số tới, đúng nơi trang và cột của bài báo nói trên.

Tôi hoàn toàn phản đối những lời tố cáo bịa đặt của người viết bài báo ấy, nếu quả y nhắm vào tôi.

Năm 1945. Tôi có tham gia kháng chiến chống thực dân Pháp thật. Điều đó, các bạn hữu xa gần của tôi đều biết. Nhưng xin đừng chụp mũ kháng chiến là cộng sản. Cũng xin đừng làm lẫn một Trung-đoàn-trưởng thời kháng-chiến trước (tuy tôi chưa phải là trung-đoàn-trưởng), với một Trung-đoàn-trưởng V.C (năm 1965) như bài báo viết về N.T.

Tôi là tín đồ Công Giáo, rời hàng ngũ kháng chiến từ 1952 qua dịp biên chế, sinh song dưới vĩ tuyến 17 từ sau 1954, và hiện nay là một nhà tiêu kinh doanh có một vài cơ sở làm ăn tại Đà Nẵng và Đà Lạt. Tất cả sự nghiệp của tôi là do mồ hôi nước mắt của tôi làm ra, không có dính dáng đến bất cứ một tổ chức chính trị nào cả.

Những hoạt động tương tự mà người viết gán cho tôi là hoàn toàn vô bằng cớ. Hiện thời, tôi chưa đề cập đến hậu ý của người viết bài báo có tính cách vu khống và mạ lỵ này, nhưng tôi sẽ dành quyền lợi tự bênh vực trước pháp luật nếu tôi xét quyền lợi của tôi, của xưởng cưa CHI LĂNG, cũng những cơ sở làm ăn khác của tôi thực sự bị xâm phạm.

Kính chào Ông Chủ nhiệm,
NGUYỄN TUYÊN

CON ONG XUẤT BẢN

Nhóm anh em viết đều cho CON ONG thầy đều sống phong lưu nhưng cái phong lưu không có căn bản, nghĩa là phong lưu láo, hôm nay ăn sài huy hoặc như ông Hoàng Ali Baba chính cống Bà Lang Trọc nhưng ngày mai có thể đói phải đem cổ đồng lựu lấy tiền mua thuốc lá. Trong số những thợ viết của CON ONG: Thương sinh Duyên Anh, Sức Mấy Đinh Từ Thức, Dê húc Càn Dương hùng Cường, Gã Thâm Hoàng hải Thủy, Him Đình Hiền, Hoàng Nhâm Hồng Dương, Sức Voi Trần Quân chỉ có hai mạng có đời sống vật chất đàng hoàng nhất. Hai mạng đó là Thương Sinh Duyên Anh và Sức Mấy, tức Gãi Sĩ, Đinh Từ Thức.

Sức Mấy ngoài việc gãi hàng tuần trên CO còn viết cho Chính Luận và hiện nắm quyền tối trọng ở tòa soạn Hòa Bình của L.M. Trần Du. Thương Sinh Duyên Anh có tiền không phải là nhờ việc chửi rủa những thằng khốn nạn, dơ dáy, ăn trộm, ăn cắp trên CO mà là nhờ những tiểu thuyết chan chứa tình yêu và thương người của anh. Tác giả những Thăng Vũ, Dấu Chân Sói Đá, Luật Hề Phở là một tác giả có nhiều sách bán chạy nhất trong vòng 5 năm trở lại đây. Việc là một tác giả có tác phẩm best-seller trong một thời gian dài như thế đã cho phép Duyên Anh mới

Saigon. Với nhà văn Duyên Anh, lời than của Tân Đà và Trương Tửu... «văn chương hạ giới rẻ như bèo» và «nhà văn A Nam khổ như chó» không còn đúng nữa. Nhà văn Duyên Anh hiện có nhà xuất bản riêng. Nhà xuất bản Thiên Hương, có quán sách riêng ở Thương Xá Crystal.

Nhà xuất bản Con Ong sẽ hoạt động từ 1 tháng 7 với số vốn tiền khởi 500.000 đồng. Ủy viên Xuất bản sẽ là Hồng Dương. Tác phẩm đầu được Nhà Xuất bản Con Ong trình làng là tập Cà Kê Dê Ngỗng của Dê Húc Càn, rồi đến Tuyên Họa Him — gồm một số những hí họa đề dòi của Him đã vẽ trên bia Con Ong trong hơn 100 số báo đã qua. Tiếp đó là tác phẩm tiểu thuyết Định Mệnh Đã An Bài của Hoàng Hải Thủy và tiểu thuyết Vợ Non Thần của Hồng Dương.

Con Ong tin rằng Nhà Xuất bản Con Ong cũng sẽ sống mạnh nhờ được bạn đọc chiếu cố yêu mến cũng như tuần báo Con Ong hiện nay vậy.

CON ONG

Đố chơi đề chọc

LTS — Đứng như Ban tổ Chức đã rao tuần trước, tuần này 4 toán Nhi Đồng, Tham Sân Si, Nàng Bi và Cáp Duồn đã đến đông đủ đề so tài. Vì đây là một trận đấu "thách thức" nên các toán trở các ngón nghề còn kỹ hơn cả một trận tranh vô địch, xin quý vị hãy đón coi sau đây... Boong!

XÁCH GÓI RA ĐI!

Hỏi: Ông Tổng vừa mới tuyên bố: sẽ xách gói ra đi, nếu "đồng bạc nặng" ra đời. Như thế nghĩa... nà xề lào?

Nhi Đồng: Dễ ợt. Nghĩa là Ông khoái "đồng bạc nhẹ", tí dụ một tiền vàng trước đây cân được 120 đồng bạc thì bây giờ cân được 220 đồng. Như thế còn có nghĩa là mỗi đũa tụi em hy vọng được âm vài ba trăm ghim rồi sẽ giờ tay lẹ lẹ cho "đồng bạc nhẹ" sớm ra đời để được việc Nhà Nước.

Tham Sân Si: Đồng bạc nặng hay nhẹ thì cũng không ăn nhập gì đến nhà chùa. Có điều nếu ông xách khăn gói ra đi thật thì nguy quá, các bản đạo đây ở lại một mình làm sao giữ được oản xôi?

Nàng Bi: Như thế nghĩa là phải dẹp bỏ "đồng bạc nặng" bằng mọi giá. Nếu không nó sẽ bần cùng hóa nhân dân, trước hết là giới "nhân dân" xung quanh Ông. Nguy lắm, không thể được!

Cáp Duồn: Không chừng là ông mệt mỏi rồi, chán ngấy lên đến cổ rồi, nên ông mới chỉ đường cho hươu Quốc Hội chạy đấy!

Ban Giám Khảo: Sai bét hết. Cái "nặng" đem ra hù, ai cũng sợ, đương nhiên cái "nhẹ" sẽ được vô như diên.

TẠI SAO LẠI GIẤU?

Hỏi: Ông Phó, ăn sáng với nhà báo, có nói Ông yêu cầu Ông Tài đưa cái danh sách 800 anh nhà giàu trốn thuế để Ông đi đòi dùm cho. Tại sao Ông Tài cứ giấu quanh không chịu đưa?

Nàng Bi: (tranh nói trước) Tại chính Ông Tài cũng là một trong đám trốn thuế, Ông Phó có nói rồi đó.

Nhi Đồng: Nói thế e có hơi oan cho Ông Tài. Theo tụi em, chẳng qua là Ông Tài còn đang chờ đợi một sự "thông cảm" của 800 anh nhà giàu, nếu chia ra, Ông Phó "Cáp Duồn" hết thì còn nước mầu gì nữa?

Cáp Duồn: Chẳng phải. Trốn thuế với tham nhũng là một phường, mà tham nhũng xứ này thì ghê lắm. Ông Tài mà chia cái danh sách ấy ra, không chừng ông ta sẽ bị "cáp duồn" tụt xuyết ấy chứ!

Tham Sân Si: Mô Phật! Ông Tài chưa muốn đưa, có lẽ vì ông ta định chờ tới giờ giới nghiêm mới đi thu thuế, giống như các bản tăng đây đi thu Chùa về đó mà!

Ban Giám Khảo: Mấy toán này yếu xụ à! Có đưa thì phải Cự Tổng hay Cự Thủ đưa mới đúng hệ thống quân giai, chứ Ông Tài sức mấy?

ĐẸP HẾT?

Hỏi: Vấn Ông Phó có nói muốn gỡ rối tình hình kinh tế, thì phải dẹp hết nhà lầu, xe hơi, tủ lạnh, tất cả đi xe đạp... Quý vị thấy như thế có được không?

Nàng Bi: (lại tranh nói trước) Hay quá xá hay! Còn gì đẹp bằng hình ảnh các vị lãnh đạo anh minh của chúng ta đạp bằng xe đạp ra trực thăng để bay đến dinh làm việc?

Nhi Đồng: Ô hay, nếu dẹp hết nhà lầu, xe hơi, tủ lạnh thì ai còn thêm làm Nhi Đồng nữa nhỉ, vừa nhì nhò mệt người, lại vừa bị dân nói láo ăn tiền si và tới ngày?

Cáp Duồn: Ồ, các em Nhi Đồng chặm hiểu quá. Khi Ông nói vậy mình phải hiểu là nếu có chiến đấu thì nhà lầu, xe hơi, tủ lạnh tí tí cũng xả và những biện pháp "cách mạng" ấy cốt là để xả với những thành phần không chiến đấu ngồi mát ăn bát vàng đó mà!

Tham Sân Si: A di đà Phật! Nói vậy chí phải. Cũng như các bản tăng đây, nếu không còn Mercedes, không còn vệ sĩ, thì làm gì còn mê tín với chư Phật tử, và làm sao tu hành cho đắc đạo?

Ban Giám Khảo: Nàng Bi tuyệt vời: 5 điểm!

CHE DẤU SỰ THẬT?

Hỏi: Cự Thượng Phiệt khen Tổng Thống Thiệu là người có thiện chí, nhưng cụ lại cho rằng Tổng Thống cần xa lánh một số người đã "che dấu sự thật, chỉ nghĩ đến tư lợi". Một lời khuyên cáo như thế nên nghe hay nên bỏ ngoài tai?

Cáp Duồn: Nên chứ sao lại không? Số người ăn hại đái nát ấy cho đi ở tổ bương là vừa rồi. Có lẽ trả lương 5 ngàn một tháng cũng không đáng ấy chứ!

Tham Sân Si: Mô Phật! Nên từ bi hi xả mà bỏ ngoài tai thì hơn. Và lại trong khi các vị đó che dấu sự thật có cả những sự thật ở nhà Chùa cũng được

các vị đó che dấu luôn, các bản tăng đây đâu có dám quên ơn?

Nhi Đồng: Cửa đảng tội, chúng em cũng muốn tán thành lập trường của Cáp Duồn lắm, nhưng nghĩ lại có hơi tiếc, vì trong số đám người đó lại có cả vị vẫn thường tập cho chúng em múa gươm.

Nàng Bi: (e lẹ mõi mới dám nói) Quý vị chớ nên chụp mũ quá. Xung quanh Tổng thống làm gì có ai che dấu sự thật? Trái lại chính Tổng thống phải nhờ có họ mới sáng suốt biết được sự thật và lãnh đạo đúng đường lối, thu hoạch được những thắng lợi vĩ đại như trên các Đài radio, ti vi vẫn thường kể khai đó!

Ban Giám Khảo: Quả thật Nàng Bi danh bất hư truyền: 5 điểm nữa!

NỮ KÝ GIẢ NAO?

Hỏi: Đề thay đổi không khí, xin đặt một câu hỏi về báo chí: đó quý vị biết trong làng báo Giao Chỉ nữ ký giả nào được coi như Vua biết mật Chúa biết tên và lại... chi nhất?

Nhi Đồng: (nhanh như chớp) nữ phóng viên nghị trường Lâm thiên Hương của chúng em chứ còn ai vào đây? Bằng chứng là cô ta luôn luôn bị hỏi: thỏa mãn... thỏa đáng chưa?

Nàng Bi: Lúc này phải nói Bích Vân mới là nữ ký giả đang lên bằng chứng là bất cứ chuyện công du tiệc tùng nào cũng có mặt cô ta. Và cô ta chỉ đến mỗi lần ông Kiệt Ước vọng đầu cô là mỗi lần ông ta đẩy lên đàn đạch y như đĩa phải với vậy!

Tham Sân Si: Theo các bản tăng thì người đó phải là nữ ký giả kiêm nữ Dân biểu Kiều Mộng Thu, tức là nữ thi sĩ Lá Đò. Bà Kiều thì cả nước này ai lại không biết. Còn về thành tích chi, cứ nội cái vụ bà ta từ thủ ông Trần Ngọc Châu đạo nọ cũng đã xứng đáng là vô địch rồi!

Cáp Duồn: Quý vị thật là thiên cận. Các nữ ký giả trên toàn là hậu bối, người xứng đáng với chức vị ấy phải là nữ ký giả tiền bối Bà Bút Trà. Bà Bút Trà từ Vua Bảo Đại, các Chúa Diệm Nhu đến nay, có ai lại không biết mặt biết tên? Bao phen rồi các đối thủ của bà có tìm cách hạ bệ Bà, nhưng Bà vẫn cứ tro như đá vững như đồng trước cửa chợ Bến Thành, thế mới là...chỉ chứ!

Ban Giám Khảo: Cáp Duồn rành về nhà báo quá chừng: 5 điểm!

(nghỉ giải lao 1 tuần)

địa ngục môn

TRÀU BÒ

Cuộc tranh đấu của SVHS tỉnh tới nay đã kéo dài trên ba tháng. Một trăm ngày bỏ ăn học đề hội thảo, họp báo, xuống đường, tuyệt thực và... người lừ đừ cay; kết quả cụ thể, theo SVHS, hình như vẫn là con số không to tở bố.

Phía bên kia tức là nhà nước, hình như muốn tỏ ra bình chân như vại. Hứa giải quyết nguyện vọng của SVHS, nhưng kèm theo sau hai chữ "nguyện vọng", phe nhà nước đã cần thận móc thêm vào hai chữ "chính đáng".

Và, để xác định thế nào là "chính đáng" thì hai bên đã có những quan niệm hoàn toàn khác nhau. Vấn đề, do đó, trở thành cái kẹo... cao su. Nhai trợn quai hàm mà dèch anh nào nuốt trôi.

SVHS thì nghĩ rằng mình cứ "trường kỳ kháng chiến" "kiên nhẫn tranh đấu tới", rút cuộc chiến thắng cuối cùng sẽ về ta.

Nhà Nước thì tưởng rằng mình cứ lì lợm, làm đôi làm diếc, cuối cùng đối phương sẽ phải mệt mỏi, và cuộc tranh đấu sẽ tự tan biến dần vào quên lãng. Trong trường hợp SVHS làm dữ, thì đã có CSDC, có dùi cui, lựu đạn cay, lựu đạn mưa và... nhà pha.

Kề ra, trên phương diện chủ quan, niềm tin của đôi bên đều có lý do biện minh cả.

Tuy nhiên có một hậu quả mà cả hai phe đều không thể tìm ra lý do biện minh là cuộc sống hàng ngày của dân chúng bị xáo trộn và cản trở trầm trọng.

Phe Nhà Nước cũng như phe SVHS đều không có quyền bắt gàn ba triệu dân Thủ Đô này phải lừ đừ cay đến rớt nước mắt, phải chịu cảnh "đút nút" ở các ngã tư hàng giờ, trong khi cuộc mưu sống của họ buộc họ phải tranh thủ với thời gian từng phút một.

Tỉ như một ông taxi mướn xe từ trưa hôm trước tới trưa hôm sau, 12g30 phải trả xe. Thay vì bình thường ông ta có thể chạy tới 12g15 mới phải từ chối

khách đề về. Thi nay, bởi đường xá chỗ này cấm chổ kia cản, rồi kẹt cứng hàng giờ, ông taxi đành phải chạy xe không ngay từ 11g30 để có đủ thời giờ về trả xe.

Đó chỉ là một thí dụ nhỏ.

Nói tóm lại, Nhà Nước không có quyền bắt dân gián tiếp đóng góp vào việc giải tán biểu tình, đàn áp tranh đấu; và SVHS cũng không có quyền gián tiếp bắt dân chúng tham gia cuộc đấu tranh của mình.

Bởi vì, dù sao, Nhà Nước có bổn phận và trách nhiệm của mình, cũng như cuộc đấu tranh của SVHS chỉ có tính cách "cục bộ", bó hẹp trong quyền lợi tinh thần và vật chất của SVHS thị thành.

Người dân Thủ Đô hiện nay đang chịu thân phận "ruồi muỗi", chết bẹp trong cảnh "trâu bò húc nhau". Vậy thì xin nhớ cả trâu lẫn bò một tí!

TRANH ĐẤU KHÁC PHÁ HOẠI

Hôm 14-6, SVHS lại phát động tranh đấu mở đầu bằng cuộc Đại Hội tại Trung Tâm QG nông nghiệp, sau đó, kéo nhau xuống đường toan tiến về phía Tòa Đại Sứ Mỹ và Dinh Độc Lập.

Nhưng CSDC đã kịp thời "đút nút" hai ngã tư ĐTH - HTT và TN - CĐ. Lựu đạn cay lại được nhà khói; trong khi đá cục bay vì vút. Theo tin các báo thì SVHS đã dùng bom "mô lô tốp" - tức là chai xăng cháy - ném vào CSDC.

Cuộc tranh đấu, như thế, là đã khởi sự mang tính chất bạo động.

Buổi chiều hôm đó người ta thấy có một chiếc xe vespa cháy rụi được SVHS mang triển lãm ở trong hàng rào kẽm gai, với tấm bảng đề: xe của Công An. Có nghĩa là đám SVHS đã cướp được chiếc xe này mà SVHS cho là Công an, và đã đốt cháy.

Kể viết bài này tức là trăm đây: Diêm Vương cho rằng việc làm trên của nhóm SVHS là một hành động nông nổi không thể chấp nhận được.

Bởi vì SVHS vẫn tự hào là thành phần trí thức, và cuộc tranh đấu của SVHS được mô tả là có chính nghĩa trong vòng hợp pháp. Nguyên từ pháp lý không cho phép một hay nhiều công dân xâm phạm hoặc làm thiệt hại tới tính mạng hay tài sản của một công dân khác. Nổi loạn thì không nói làm gì.

Cho rằng chủ nhân chiếc vespa bị đốt là công an thật đi nữa thì sự hiện diện của anh ta ở chỗ SVHS biểu tình chẳng qua chỉ là nhiệm vụ do một mệnh lệnh của thượng cấp.

Anh ta có đứng đó để ghi chép các tên tuổi và nhận diện SVHS đi nữa, cũng vẫn chỉ là làm nhiệm vụ, và do đó, anh ta "vô tội". Tài sản của anh ta càng "vô tội".

Hướng chỉ một trong những mục tiêu tranh đấu được phổ biến là đòi tự do và dân chủ. Tự Do Dân Chủ không hề có nghĩa là được quyền phá hoại tài sản của người khác. Hơn nữa, đối tượng tranh đấu của SVHS hẳn không phải là mấy ông Công an đó. Vì thế việc làm trên của nhóm SVHS là sai lầm và đáng tiếc.

Tuy nhiên, nếu hành động đốt xe kể trên nằm trong mưu lược gây thù hận cá nhân, để rồi một vài nhân viên công lực vì nóng nảy mà làm ầu, khiến một vài đáng tiếc lớn hơn sẽ xảy ra, dẫn tới một cuộc xung đột sắt máu làm tan nát một phần hàng ngũ QG... thì lại là chuyện khác.

KHÀU HIỆU

Khi khúc đờng Cường Đê được giải tỏa, người ta đi qua TTQGNN vẫn còn thấy chiếc vespa bị đốt cháy dựng ở công như một chiến lợi phẩm.

Ngoài ra, trên tường của TT, người ta thấy có hai khẩu hiệu: "phản đối bọn tay sai đế quốc Mỹ" "Stop war immediatly".

Đây là hai khẩu hiệu của CS và các phe ngụy hòa thân cộng thường dùng, thiết nghĩ SVHS không nên dùng kéo mang tiếng. Dù sao SVHS tranh đấu vẫn là những người QG, và cuộc tranh đấu chỉ là xây dựng để tiến bộ, không phải để phá hoại.

Cái nhà nước này do dân bầu lên hoặc nó xấu, nhưng nó không phải là kẻ thù cần tiêu diệt. Cùng lắm thì nó chỉ là đối tượng mâu thuẫn để tiến bộ.

Và lại, SVHS nên nhớ anh em không phải là vệ binh... vàng.

Những hành động và khẩu hiệu quá khích chỉ làm hao mòn chính nghĩa.

TIN... ĐỒC

HOÀNG NHAM THẦU LƯỢM

ĐỒ AI BIẾT HS. ANAMTA VĂN MINH HAY HS. KĂM BÚ CHIA VĂN MINH ?

SÈ GHÈNH: Sáng 15-6, trong một cuộc họp báo, SV Toại cho biết THSV.SG và UB TĐ đã đồng ý ra thông cáo chấm dứt mọi cuộc xuống đường, và không chịu trách nhiệm về mọi tụ tập bạo động. Vì chính quyền đã tỏ thiện chí. Trong khi đó, tại TTQGN và Trường Dược một số học sinh đã chiếm hai nơi này làm cứ điểm chiến đấu. Các học sinh võ trang gây gộc cuộc xằng, nã

- NHỮNG AI GHÉ ĐƯỜNG CƯỜNG ĐỂ NÊN CẢN THẬN... « CỎ VẺ KHẢ NGHỊ » MÀ ỒM ĐỒN.
- CHỈ CÓ BỌN CS LÀ KHOÁI TỈ CHÚNG NÓ CƯỜI NỨT RỒN:
- MÈO THỰC DÂN CỨNG RẤT KHOÁI CHÍ.

cao su, bom xăng đặc vv... Các cuộc bạo động vẫn còn xảy ra. Các cậu nhỏ này chơi khó hơn cả VC đạo Tết Mậu Thân. Các cậu leo lên cao ốc và dùng ná bắn tia CSDC. Ai «khả nghị» đi qua là các cậu han ta la lại xét giấy như phú lít. Xe Mèo nào lỡ ngớ đi qua liền bị các cậu chặn lại đốt tiêu. Mèo dân sự đi chơi qua bị rượt đánh phải chạy tóe khói. Xe của RMK cũng bị đốt.

tường TTQGN bị các cậu lấy sơn gạch đi như thầy giáo gạch một câu văn viết sai «ga me».

Quốc gia Anamta hiện nay được gọi là văn minh và tiến bộ hơn Kăm bu chia. Học sinh Anamta hẳn cũng phải tiến bộ và văn minh hơn học sinh Kăm bú chia.

Nhưng nếu cái cảnh trên cứ tiếp tục, thì e rằng cần xét lại cái sự văn minh đó.

Chỉ có bọn Cộng Sản là đang khoái tỉ. Chúng nó cười nứt rồn. Máy anh Mèo thực dân cũng khoái. Vì đã gây được xáo trộn, làm áp lực mí TT Thiệu, mà không xuất đầu lộ diện.

Trên đường, các cậu lấy sơn viết vô số khẩu hiệu, có cả những khẩu hiệu... quốc cấm. Khẩu hiệu cũ hoan hô quân đội VN CH kẻ trên

KHI ÔNG KÝ GIẢ TRẦN MINH Ý CHỮ BẢO CON ONG

SAIGON.— Hôm kia, nhật báo Dân của bạn Dương Hà có đăng một bài của ông ký giả Trần Minh Ý, chữ bọn Con Ong. Đặc biệt nhất, ông ký giả viết bài đã đề cao hai nhà dân biểu Phạm tấn Nho và Kiều mộng Thu và hạ Thương Sinh xuống hàng... chó má vì trót đại không ủng hộ lập trường chiếm chừa của «An Quang ta». Thôi, để ông Nho, bà Kiều lên làm người, chúng tôi xuống làm chó cho nó đẹp và sạch. Con Ong sẽ không lên tiếng. Nhưng anh chị Dương Hà, Kim Lệ gọi giầy nói thông cảm vì đã không kiểm soát bài. Cảm ơn anh Hà, chị Lệ. Quả thật chúng tôi rất sung sướng vì thái độ của anh chị và ước mong được ông ký giả Trần minh Ý đánh bóng bất cứ ở báo nào, nhất là ở báo Công Luận thì vui nhất.

NHỜ BÀ ĐỐC « RẠNG ĐÔNG » MỘT TÍ

Sài gòn (T.Đ.).— Sáng qua các giáo viên trường Rạng Đông có đến tòa soạn nhờ chúng tôi soạn bài đọc đứng nên bốc lột giáo viên quá đáng. Vậy nhờ bà tí.

Tại sao Phó Tổng Thống «Xin» ĐI ĐÒI NỢ HỘ MÀ NGÀI TỔNG TÀI LẠI LỜ ĐI ?

- Đề PTT đòi nợ hộ thì hết đường... tương chao chữ tại sao. Hồi ăm ở thủy mẹ.

SÈ GHÈNH: Nguồn tin chính thức cho biết hiện còn rất cần nhiều ông tài to mặt lớn trốn thuế. Riêng PTT Kỳ thì cho biết có tới 800 tên nhà giàu trốn thuế.

Bộ Tài Chánh thì nói rằng Bộ biết lắm, nhưng vì bọn thiếu thuế toàn là người thế lực, nên nhân viên thu thuế không đòi nôi. Bộ bảo rằng đành phải kiên vạy nhưng rồi cũng cóc thấy kiện cáo gì.

Trên nguyên tắc, nói mà không dám làm người ta gọi là... nói phét và cũng trên nguyên tắc, nhận một chức vụ, phải chu toàn, nhiệm vụ không làm nôi, tức là bất lực,

phải biết điều rút lui. Đó gọi là biết điều.

Không chu toàn nhiệm vụ, lại không chịu rút lui, cứ ý thân cụ ra đây, lại còn nói phét, là ba bừa.

PTT Kỳ có tiết lộ rằng ông đã nhiều lần điện thoại cho ông Tổng Tài bảo đưa danh sách 800 tên thiếu thuế đó để ông đi đòi hộ. Ông Tổng «dạ dạ» nhưng cứ lờ đi.

Như thế lại là... không. Vì nếu đưa danh sách bọn trốn thuế cho PTT Kỳ đòi hộ thì hy vọng gì chấm dứt nữa. Vậy tóm lại, ông Tổng Tài là một người... ba bừa khôn ngoan.

LỘN MÈ

Cách đây lối một tháng, PTT Kỳ đã có lần lên tiếng chỉ trích nặng nề mấy me sừ cố vấn bu quanh TT Thiệu. Ông Kỳ cho rằng các me sừ quân sự quạt mo này làm hại TT và đất nước hơn làm lợi. Và ông có ý mong mỗi TT Thiệu xét lại và cho mấy anh quân sự ấy về vườn cho được việc nhà nước.

Hoàng Nham thành thực mến phục cái tính ngay thẳng của PTT Kỳ. Ông đã có được cái đức tính của một anh nhà báo; Hay khen hèn chê. Cóc sợ gì hết trời. Có bẻ bút ta đi ta sẽ dùng dao khắc trên đá những gì ta thấy là phải. Không phải bị giờ, mà từ sáu bảy năm trước, Hoàng

QUÂN SỰ QUẠT MO

Nham đã cảm phục ông Kỳ, sau một ông Đại tá mà hiện nay đã bị đời cho... về vườn ngồi chơi xơi nước.

Phải nói rõ như thế để đời khỏi hiểu lầm rằng «bây giờ thấy người ta làm PTT thì nhào vào nângbiNâng bị thăng thất thế mới hay, chứ nâng bi kẻ quyền thế thì... chó nó nâng cũng được».

Gần đây hơn, trong một cuộc đốp sáng mí ký giả, PTT Kỳ một lần nữa lại lên tiếng chỉ trích mấy anh quân sự quạt mo của TT Thiệu: «toàn thứ ăn hại đất nất. Loại này một tháng lãnh 5000 bạc lương cũng không đáng». Nên biết hiện nay cái thời buổi kiếm ước vì hiển này, lương bồi bếp cũng

phải trên rồi.

Qua hai lần tuyên bố kê trên, PTT Kỳ cho thấy là ông rất ghét những tên ăn hại đất nất nhẩy vào làm quân sự quạt mo. Những gì ông nói chắc là để chê trách bọn quạt mo bất tài, chứ không phải để chỉ trích TT Thiệu.

Hoàng Nham rất khâm phục PTT Kỳ nên muốn noi gương ông, muốn noi gương ông thì lại phải tập cái tính ngay thẳng của ông; Và không có cảnh tập nào tốt hơn là bắt chước ông mà nói rằng: quanh ông hình như cũng đang có một lô quân sự quạt mo, và hình như trong số này cũng có vô khối kẻ không đáng lãnh 5 xin một tháng.

Ý KIẾN CON ONG

CHỜ CỎ « HB »

Trên nguyên tắc, bọn Con Ong ủng hộ tất cả những cuộc tranh đấu của bất cứ giới nào trong xã hội Anamta nhằm đòi hỏi những quyền lợi chính đáng của giới.

Nghĩa là, tập thể nào uýnh nhau mí nhà nước —nếu thấy là có chính nghĩa — bọn Con Ong sẽ uýnh hỏi ngay tức khắc.

Chẳng hạn cuộc tranh đấu đòi đất cắm dùi của anh em TPB: mẹ kiếp! những kẻ đui què mẹ sứt cho dân cho nước mà lại cứ phải sống lâu bêu vất vương đầu đường xó chợ, trong khi những thằng ăn hại đất nất thì nhà cao cửa rộng tu bin nhật bản phóng như bay, thì quả là một bất công xã hội.

Và như cuộc tranh đấu của SVHS đạo mới phát động. Những đòi hỏi ban đầu của họ không phải là không chính đáng. Vấn đề tự trị đại học ở các nước tiên tiến là chuyện... cũ tích, mà ở Anamta đòi lên đòi xuống nhà nước không cho.

Hoặc như cái vụ bỗng nhiên thộp cổ mấy SV, mà chẳng chịu làm một cách công công minh minh. Thế nên SVHS uýnh nhà nước là phải.

Tuy nhiên, gần đây cả hai cuộc tranh đấu trên đã có mùi «over» rồi. Tuần trước, các cụ TPB dùng dùng chiếm cả công viên. Rồi lại cướp cả súng M-16 lập công sự phòng thủ ngay giữa lộ, làm cứ như hồi nào còn đang uýnh nhau mí Cộng Sản.

Trò này thì có hơi quá lố. Nên tốp kéo vừa mất chính nghĩa lại còn bị... Tây nó cười.

Và, từ hôm 14-6, SVHS đã bắt đầu chơi trò bạo động xài hàng 100 bom «mô lô tốp» uýnh Cảnh Sát. Cảnh này được mô tả giống như cảnh «kháng chiến» ở Nga Xô chống lại quân Đức Quốc Xã hồi đệ II thế chiến. Kinh thấy mờ.

Chưa kể có những cậu háng hái hơn cướp cả xe vespa của ký giả (?) mà đốt (các cậu bảo là xe của Công an. Nhưng dù là của Công an thì cũng là tư sản của một công dân. Luật pháp cóc cho phép các cậu làm như thế).

Tubi trẻ có quyền háng say bông bọt. Nhưng chờ có ... bừa bãi bậy bạ.

Các phe tranh đấu nên nhớ chờ đưa chuôi dao cho nhà nước cầm, còn mình thì lại nắm ... lưỡi.

KHÔNG CÓ HỤC HẠC RẤT ẮN Ý MÍ NHAU

SÈ GHÈNH. Dưới đây là một tin chưa được cơ quan nào xác nhận hết trọn. Tuy nhiên, vì thấy rất hay, nên C.O đăng tải với sự đề dặt thường lệ. Trong trường hợp thấy là sai, hoặc đúng, nhưng xét rằng không nên xác nhận, thì xin quý cụ cứ bảo bọn này cải chính. Đừng nên kiện cáo hay truy tố, làm sứt mẻ tình đoàn kết; lại có thể bị mang tiếng là... «đá gà»

nghĩa. Mới đây Phó vương có tiết lộ rằng Đại vương dự định sắm một chiếc tàu đánh cá trị giá 1 triệu mỹ kim để giải trí.

Đại vương nghe thế bèn cải chính: «Tôi chỉ mới xem ca tơ lô chứ chưa mua». Từ trước tới nay các con dân vẫn được nghe dạy rằng. Lương Vương không hề có hục hạc. Rất ắn ý mí nhau.

TIN VĂN

CÁI VÒNG LUẬN QUẢN

— GSV tố cáo Bộ Ngoại Giao có tham nhũng, vì có sự thiếu hụt khoảng 40 triệu tại mấy tòa đại sứ mà không chứng minh được. Bộ Ngoại Giao sau đó ra thông cáo minh xác đồ tội cho 1 nhân viên tại Tòa Đại sứ VN ở Miên. Tiếp đó, nhân viên này lại gửi thư tố thanh toán viên và chuẩn chỉ viên của tòa Tổng lãnh sự ở Rangoon, và tố Bộ Ngoại Giao bắt mình

CHẶNG VÀ CHUỘC

— DB Phan Huy Đức nói rằng dự án «đổi bạc nặng» của ông nếu được chấp thuận sẽ giúp TT Thiệu đắc cử kỳ nữa. TT Thiệu thì bảo rằng nếu dự án luật «đồng bạc nặng» mà được thì ông sẽ khản gỏi quả mướp ra khỏi dinh Độc lập.

— Tại Cường Đề có 1 vespa bị SVHS đốt tiêu và triển lãm với bảng đề: xe của công an. Tối đó, trên tivi, nhà nước loan báo xe bị đốt là của

BỔ VỢ QUỐC TẾ

— Sáng 15-6, DB Hồ Hữu Tường hoan hỉ loan báo ông sẽ đòi cho bằng được «pát po» đi Tây để gả chồng cho 3 cô con gái của ông. Theo ông Tường, thì một cô sẽ lấy Ang lê, một cô lấy Hòa Lan và một cô lấy Tây (trắng chứ không phải đen). Ông Tường rất tiếc là không còn cô con gái nào nữa để cho lấy Mèo.

ĐÁNG LO

— Ông Trần Quốc Bửu vừa thổ lộ với báo chí rằng: Hai ông nhón nhất nước mà lại bất đồng ý kiến đó mới là điều đáng lo. «Mùa bầu cứ năm 1971 sắp tới rồi. Có gì lạ?

Nhắn tin

Cụ Cừ Đình Hanh công nhân xưởng của Đức Lan Ban methuot.

— Đã nhận được 10.000 của cụ nhờ chuyển đến Ủy Ban Cứu Trợ Việt Kiều hồi hương.

Thay mặt đồng bào nạn nhân thành thực cảm ơn cụ. — Biên nhận sẽ được gởi báo đảm.

Con Ong nhận xét về bữa điểm tâm của ông Phó Kỳ

NOC ĐỘC

Hồi Tưởng Kỳ còn điều khiển nội các Chiến Tranh, ông có thói quen mời báo chí tới ăn sáng, đề thảo luận.

Sau khi đắc cử P.T. Thống Tướng Kỳ quyết định «thập niên điện bích», nhất định ngậm miệng không chịu nói nữa. Từ đây, báo chí mất một đề tài hấp dẫn, mất dịp chạy đua những câu tuyên bố giật gân.

Thứ Sáu tuần trước 12-6, ông Trương Râu Kẽm đã mời đại diện báo chí dự một bữa điểm tâm tại dinh Độc Lập. Con Ong cũng được mời. Và sau mấy «cú móc» trước khi ra về, ông Râu Kẽm đã dọa: Nếu vẫn còn giữ cái động nham nhỏ như vậy, thì lần sau không mời con Ong, con Muối gì nữa.

Ngày xưa, Tướng Kỳ thường cho báo chí đi ăn tâm với Phó. Lần này, ông cho điểm tâm theo lối Tây. Khác hình soạn.

Trong một bữa điểm tâm kéo dài hơn 2 giờ, con Ong ghi nhận được các điểm sau đây. Xin trình bày lại theo, cái nhìn riêng của con Ong, chứ không phải làm công việc thông tin như các đồng nghiệp hàng ngày.

Ông Kỳ mặc áo «lãnh tụ» cổ đứng như thường lệ, màu sậm, vải rất tốt. Theo thời giá, bộ đồ ngoài của ông ít nhất cũng cỡ ba chục ngàn đồng. Mới đây Tướng Kỳ hồ hào làm cách mạng, từ Tổng Thống, Phó Tổng Thống trở xuống nên đi bằng xe đạp. Ngoài cửa sổ có chiếc trực thăng đậu trên bãi cỏ. Có lẽ ông Phó Kỳ đã tới dự buổi ăn sáng này bằng trực thăng.

Râu của ông vẫn tốt như thường lệ.

Văn giọng nói cổ hữu. Ông Kỳ mở đầu câu chuyện bằng cách nhắc lại câu chuyện cũ: Năm năm trước, cũng ngày hôm nay, Cụ Sứ tuyên bố từ chức trao lại quyền cho quân đội.

Xin xếp những chuyện Tướng Kỳ đề cập tới vào mấy loại:

- 1 — Chuyện Cấm Bốt
- 2 — Chuyện nội bộ
- 3 — Chuyện Kinh tế tài chánh
- 4 — Chuyện Tổng Thống và Phó Tổng Thống

CHUYỆN CẤM BỐT

Về chuyện Cấm Bốt, ông Kỳ báo chí đừng khaithác quá đáng những nỗi cực khổ của các ViệtKiều bên Cấm Bốt Ông tỏ ra khó chịu một số ký giả sau khi theo ông sang Cấm Bốt trở về đã nói về rất nhiều chuyện rùng rợn mà không nói rõ đó là những câu chuyện đó đang xảy ra, khiến dư luận có thể hiểu lầm chuyện «cấp duồn» vẫn

còn đang xảy ra. Sự thật thì ông bây giờ chánh quyền Lon Nol đã tỏ ra rất có thiện chí họ sẵn sàng làm tất cả những gì có thể để bảo đảm sinh mạng và quyền lợi của Việt Kiều, và đã khỏi mất lòng người Việt

Ông cho biết số di hiện có tới mấy chục ngàn Việt kiều vẫn còn sống tại các trại tập trung, không phải vì chánh quyền Cấm Bốt bắt như vậy. Nhưng đó là các Việt kiều tị nạn chiến tranh, bỏ nông thôn chạy về Nam Vang. Người Miên cũng có hàng mấy trăm ngàn dân như vậy, chứ không phải chỉ riêng người Việt. Đó là một giải thích mới lạ, mà đáng lẽ các cơ quan thông tin của nhà nước phải giải thích từ lâu.

CHUYỆN NỘI BỘ

Ông Kỳ than phiền uy thế về quân sự của ta rất khá, nhưng chuyện nội bộ quá bất. Ông đã nhìn thẳng vào những bất công xã hội, như có ông được sĩ mỗi ngày lời tới mấy triệu, nay đi Tây mai đi Mỹ, có nhà khắp nơi trên thế giới, trong khi quân nhân, công chức và dân chúng quá khổ sở? Ông Kỳ lo sợ nếu tình trạng này tiếp diễn, thì khó tránh khỏi một cuộc cách mạng nhận dân bùng nổ

Muốn đề phòng cách mạng thì ngay từ bây giờ, phải làm cách mạng cải thiện xã hội. Nhưng liệu, ngay cả bản thân ông Kỳ có làm cách mạng được không, hay chỉ đành ngồi bó tay nói chuyện cách mạng và chữ đồng?

CHUYỆN KINH TÀI

Với tư cách Phó Tổng Thống, ông Kỳ đã xin làm một nhân viên thu thuế mà không được. Có hàng ngàn tên trốn thuế mà không cho ông danh sách để ông đi thu. Người ta tự hỏi, trong số những tên trốn thuế, không hiểu có bao nhiêu tên trốn từ thời ông Kỳ còn cầm quyền.

Với tư cách Chủ tịch Hội Đồng Kinh Tế Xã Hội, ông Kỳ bảo rằng luật chương trình và việc xin đặc quyền Kinh Tế trong 5 tháng là điều vô lý, vì sẽ chẳng làm được gì cả. Trong khi ấy thì Chánh Phủ mà ông làm Phó Tổng Thống coi luật chương trình như một cây đu đưa thần cứu nước.

CHUYỆN CHÚNG MÌNH Báo chí quay rất kỹ về chuyện giữa Tổng Thống và Phó Tổng Thống.

Ông Kỳ nói rằng, chẳng có gì chia rẽ, ông coi ông Thiệu như tôi trung đối với chúa. Nhưng qua lời lẽ của ông, người ta nhận thấy có quá nhiều bất đồng giữa TT. và P.T.T.

Chẳng hạn chuyện Thương Phế Binh và SVHS. Ông Phó muốn giải quyết ngay, trong khi ông Chánh cứ «y» ra đây.

Ngồi rù gái háng dài lần lần Thơ Trần Văn Hương

Đề tiêu cái sấu vạn cổ trong cái thời buổi Kiệm ước khốn nạn này, thiết tưởng không gì bằng một cái sự cười. Có thể là một nụ cười mỉm chó, có thể là những tiếng cười khà ó, hoặc cười tồ tồ, hoặc cười phành phạch Hy vọng rằng cái sự Con Ong cười sẽ đem lại một tí vui nhón cho bạn đọc và mong được sự hưởng ứng của quần chúng bốn phương. Dù là một nụ cười Tây hay Ta hay Tàu hoặc Nhật Bản, Y Pha Nho cũng sà và hết!

KHI BÀ ĐÀM XÒE ĐI TÌM ÁI TÌNH.

Chuyện này xảy ra ở thủ đô Đan Mạch: Copenhagen. Khi phải nói ra, chứ hai nội quân tử cũng đều thừa biết rằng, Đan Mạch là một xứ đi tiền phong trong cái phong trào gọi là «Liberté sexuelle totale» tức là trai gái tự do yêu nhau lu bù kèn, và các ông già bà già cứ tro mắt ếch ra ra mà nhìn cái lũ đầu xanh tuổi trẻ đi vô con đường tìm tự do sinh lý.

Ở Copenhagen, người ta coi cái sự yêu nhau ra rít như cơm bữa. Đồi khi người ta lại còn đặng cả Rao Vật để tìm một người tình lý tưởng nữa. Chẳng hạn như. «Britt, 18 tuổi, cao 1m70, nặng 54 ký, tóc hung, nữ sinh viên trường Cao Đẳng Thương Mại cần tìm một bạn trai có sức khoẻ tương đương để đi dự một Weekend Sex».

Sở dĩ phải có đôi lời phi lộ như thế để cho câu chuyện sắp kể ra đây khỏi bị liệt vào loại ba toác, và phịa.

Vâng, thưa quý ngài. Tuy gọi là Tiểu Lâm đấy nhưng vườn có thật như thường.

Sáng hôm ấy, Cô Lucy tìm đến cô Klinga rồi hỏi rằng:

— Mày đã từng bao giờ giao du thân mật mi các anh Ba Tàu chưa?

— Rồi. Ba Tàu, Nhật Bồn Cao Ly, đủ hết. Tốt lắm.

— Thế giới thiệu cho tao mi.

Ông Kỳ đã đá kích kích liệt nhóm Phụ tá của T.T. Thiệu và một số Tổng Trưởng trong Chánh Phủ. Ông Lâm bị coi là ngớ ngẩn, Ông Đán bị coi là bất xứng, mỗi tháng lãnh 5.000đ lương không đáng. Còn nhóm Phụ tá của T.T chỉ là bọn ăn hại đái nát.

Theo tinh thần Hiến pháp, Phó T.T. là Phụ Tá của Tổng Thống. Nay ông Phó quạt người của ông chánh như vậy, nghĩa là không có một sự nhất trí giữa chánh phó. Ông «ngheh bà ngang»

như thế rồi không hiểu đất nước này sẽ đi đến đâu.

Nhiều người thắc mắc: Ông Kỳ đã phụ tá của ông Thiệu. Nhưng nhóm phụ tá của ông Kỳ có khá không? Hay cũng chỉ toàn bọn ăn hại đái nát?

Đầu sao cũng phải công nhận ông Kỳ nói nhiều điều rất đúng. Và những điều của ông, nếu nói thẳng với TT, đã không được TT nghe, thì một khi nói qua báo chí rất có thể sẽ được TT chú ý nhiều hơn. Mong như vậy.

— Hà tất phải giới thiệu Mày cứ lấy xe buýt đi tới gần háng Du Lịch, nơi ngã tư đường thì sẽ gặp vô số bọn tóc đen.

Thế là nàng Lucy hùng hục ra đi. Mãi tới chiều tối Klinga mới thấy cô bạn trở về với một bộ mặt phờ phạc. Rồi nàng kể cho Klinga nghe về chuyện phiêu lưu ấy.

— Theo đúng lời mày dặn Lucy nói — tao đã làm quen được mi một anh Ba Tàu. Nó dẫn tao về nhà riêng của nó. Thế rồi cái gì đã xảy ra. Nhưng có điều khiến cho tao ngạc nhiên nhất là, xong việc nó lại chui tọt xuống gầm giường.

Klinga chố mắt ra hỏi: — Chui tọt xuống gầm giường?

Lucy tiếc lời:

— Phải. Nó chỉ tọt xuống gầm giường rồi lăn ra phía bên kia, đứng hiên ngang trước cửa sổ, hít hà dăm dăm phát và làm một vài cử động thể thao như giờ tay giờ chân.

Klinga tỏ vẻ sốt ruột hỏi: — Bộ nó khùng sao? Nó làm cái gì mà kỳ cục vậy?

Lucy lại nói:

— Đề im tao kể nốt cho mà nghe. Sau đó nó lại tà tà leo lên giường. Và tao chưa kịp thở thì nó lại tiếp tục. Nó khoẻ như Hercule. Tao không thể nào tưởng tượng được rằng trên cái cõi đời này lại có được một đứ a anh hùng mạnh như thế. Nếu tao là Nữ Hoàng thì tao sẽ ban cho nó một cái mẽ đay A-la-sô.

Ngirng giây phút, Lucy lại tiếp:

— Thế rồi, lần thứ hai, sau khi hoàn thành cái xứ mạng thiêng liêng ấy, nó vội vàng chui tọt xuống gầm giường. Rồi nó lại lăn qua phía bên kia, đứng một cách rất nên là một sự oai phùng lẫm liệt trước cửa sổ hít hà dăm dăm phát và làm một vài động tác thể thao. Đề rồi sau

đó nó lại leo lên giường tiếp tục.

Klinga giờ tay ra hiệu ngắt lời Lucy rồi hỏi:

— Tổng cộng bao nhiêu phều tất cả?

Lucy lăm lăm như đi khấn tiên sư. Nàng xòe hai bàn tay ra đếm. Rồi long trọng phát ngôn:

— 8 phều.

Klinga há hốc mồm ra:

— Ô là là! 8 phều. Thiệt là te-ri-bon!

Lucy nói:

— Nhưng mà sau đó tao đã khám phá ra sự thật. Tao dòm xuống dưới gầm giường và thấy rằng không phải chỉ có một ông Ba Tàu mà có tới những tám đứ a...

VẬY THÌ CHẮC LA CÓ MỘT CÁI GÌ...

Hay tin ông Ba đang kén vợ cho cậu con trai, cô Ba Trà bèn tìm đến để mách mối. Trước hết cô Ba Trà đã sử dụng tất cả những lời văn hoa mỹ tự để khen ngợi cô dâu tương lai là một cô gái đẹp nhất trần ai.

Ông Ba Cầu Bống bèn hỏi luôn:

— Đẹp thì ố kè rồi, nhưng cô có biết buôn bán chỉ không?

— Tại sao không? Bà má cô có một cửa hiệu lớn lắm mà.

— Bỏ mẹ buôn bán giỏi nhưng ngộ con cái ngu đần thì sao?

— Chèng đéc đéc ời. Cô là một người thông minh ghê gớm.

— Vậy thì chắc hẳn có ta hay ốm yếu bệnh tật?

— Không, không. Cờ chả bao giờ ốm đau hết.

— Trẻ đẹp, thông minh, lại giàu, vậy là hoàn toàn lắm sao?

— Lúc bây giờ bà mới mới nhỏ nhạ đáp:

— Dạ, dạ... chỉ phải mỗi một điền là cờ mới có bầu được ba tháng.

Cả kẻ dẽ nông

VỆ SĨ

Muru sĩ của Phó Vương bị muru sát...
Câu chuyện mới nghe, thấy ghê bỏ mẹ...
Không ngờ, chuyện đó chỉ là chuyện tráo
núi để ra con chuột.

Ông muru sĩ, một buổi trên đường đi
châu tại tư dinh Phó Vương. Con đường
Chi Lăng vốn là con đường huyết mạch
của Gia đình thành, nên ngựa xe ngày tối,
rạp riu không ngớt. Nhưng ngài muru sĩ
tinh mắt lắm. Lấn vào giòng xe cộ lưu
thông, ngài vẫn nhìn thấy chúng nó ba
thằng theo ngài trên đường thiên lý...

Tên ngài là «thiện nhơn» có khác. Những
thằng không phải «thiện nhơn», không phải
là đồng loại của ngài, ngài nhìn thấy ngay
Ngài bèn ra lệnh cho tên đánh xe trở về tư
thất. Những thằng theo ngài, vẫn không chịu
buông tha, chạy theo dấu vết xe ngài, như
Tù Thức nhìn theo hướng sao để tìm lối về
thiên thai. Đứng là những thằng này muru
đồ soi tãi ngài muru sĩ. Hoàng quá, ngài bèn
đấu động với Đảng Dùi Cui. Nhân viên đảng
Dùi Cui của Giao Chỉ quốc, vốn từ
xưa tới nay nổi tiếng trong vụ bản chỉ
thiên mà trúng người, đã biểu diễn một màn
bắt người tuyệt đẹp. Nhưng chỉ bắt được
có một thằng. Còn hai thằng, vì sợ gây thiệt
hại cho dân chúng, nên để cho chúng nó ra
về thơ thới hân hoan. Một thằng bị tóm cổ
cũng đã lập thành tích, dâng lên ngài muru
sĩ rồi...

Một trận đòn hội chợ đã diễn ra ngay
tại tư dinh ngài muru sĩ. Khám người cái
«thằng phải gió» ấy, còn thấy cả đồ dùng
để giết người là khâu Lôi Hỏa đạn, cỡ 14, 45
thứ Lôi Hỏa đạn chỉ có võ lâm cao thủ chính
phái mới được sử dụng.

Tục truyền rằng, sau trận đòn toi tả
ấy, «thằng phải gió» đã nhận hết tội... Tội
gì cũng nhận tuốt... Cộng Sản, Trung Lập,
hiệp dâm, ăn cắp, bắt cóc con nít, dái bậy,
bất cứ tội gì mà thiên hạ bắt nhận, cũng
gật đầu... Sau khi khai thác quá kỹ như thế
tất cả người và hồ sơ đều được gửi qua
Đảng Dùi Cui để nơi này khai thác thêm,
xem hẳn còn có tội gì nữa không...

Nhưng khi đưa hẳn về sào huyệt của
Đảng Dùi Cui, cả làng mới bật ngựa,
muốn khóc ba tiếng cười ba tiếng... Thì
ra hẳn vô tội. Hẳn không phải Cộng Sản.
Hẳn không phải trung lập. Không ăn cắp,
hiệp dâm...

Hẳn là vệ Sĩ...

Vệ Sĩ! Hai tiếng nào nùng ai oán ấy,
vừa thốt ra từ miệng các bạn đồng nghiệp
của hẳn thì ngài muru sĩ quả thấy rằng mình
đã «hở» to rồi. Trong lúc đó, các báo của
Giao Chỉ quốc, đã đăng tin tùm lùm là
ngài bị muru sát, có tờ báo còn nâng bi quá
kỹ, đưa cả tiểu sử của ngài ra, bốc thơm
rằng ngài là một cái đình, làm vương mắt
những kẻ phản quốc. Ngài là một thứ cột
chống trời... Không có ngài, trời sẽ sụp đổ.
Tinh mạng của ngài là tinh mạng của nước

Nước mắt, còn có thể phục hồi. Nhưng
nếu mất ngài, thì dù có thập đức tìm kiếm
trong cái đám nhân loại lúc nhúc này, cũng
không thể nào kiếm được một Người
«thiện nhơn» như ngài. Tâm thân ấy, cũng
xương, cũng thịt ấy, nhưng đâu có thể coi
tâm thân ấy là nhục thể. Vì đáng quý như
vậy, phải tăng cường vệ sĩ cho ngài...

Ba cái «thằng phải gió» chạy «nhị luân
tiêu cơ xa» theo ngài, chính là ba thằng
mới tới tăng cường. Báo chí đã cải chính
rằng vì mấy thằng này mới tới nên ngài
không được biết mặt, nên mới có sự nhận
lầm kẻ trên...

Trong câu chuyện đó, chúng ta ghi
được những sự kiện đáng chú ý dưới
đây :

— Sự đa nghi của ngài muru sĩ.

— Sự nhanh nhẩu đoảng của quý vị
Dùi Cui gác ở nơi tư dinh ngài muru sĩ và
sự chậm chạp tả người của quý vị Dùi Cui
nơi sào huyệt để nhứt quận khi tới nhận
diện tội phạm.

— Việc nhận tội quá mau lẹ của tên
vệ sĩ.

— Sự vô tội phát giác quá muộn để
cho «vệ sĩ» được ăn đòn hơi kỹ.

Sự đa nghi của ngài muru sĩ, càng
đáng được tha thứ. Ta phải xem ta là hạng
người nào, có đáng được đối phương triệt
hạ hay không, rồi mới nghĩ tới việc có kẻ
muốn đưa ta về với đất. Ta là một cái ta
quá lớn. Vậy khi nào có kẻ theo ta, ta có
quyền nghi. Cái đa nghi của ta cũng đẹp như
cái đa nghi của Tào Tháo.

Tào Tháo dặn bảo lũ vệ sĩ rằng :

— Lúc ta đang ngủ, hay có tặc
là nằm mà giết người. Vậy đừng
có thằng nào tới gần ta, khi ta nằm ngủ.

Rồi một hôm, Tào Tháo ngủ ngày,
nằm trên ghế lớn. Chiếc mền bị rút xuống
đất. Một chú vệ sĩ thích nâng bi, nhặt cái
mền, đắp lên người Tào Tháo. Đang nằm
ngủ, Tào Tháo bèn vùng dậy, rút kiếm chém
tên vệ sĩ chết tươi rồi lại leo lên giường,
đắp mền nằm ngủ. Lát sau tỉnh dậy, đóng
kịch :

— Ai giết người của ta đây ?...

Tả hữu kể lại chuyện. Tháo khốc tùm
lum rồi cho làm tang ma trọng thể. Ai cũng
cho là «Thừa tướng ngủ mê, giết người».

Chỉ có chú Dương Tu, một tên ưa
chọc tức thiên hạ, vỗ vào quan tài tên vệ
sĩ rồi than rằng :

— Không phải thừa tướng ngủ mê
đâu. Chỉ có mày ngủ mê đấy thôi !...

Tôi kể chuyện về Tào Tháo để nói về
nỗi vinh nhục của nghề làm vệ sĩ. Đi lính
hay vào Đảng Dùi Cui, khi được tuyển
làm vệ sĩ, không biết là nên vui hay nên
buồn. Tên đánh xe của Án Tứ, lúc dong xecur
thấy dân chúng cúi rạp đầu trước xe, bèn lấy
làm một sự khoái chí. Người ta chào cái
xe của bậc danh hiền Án Tứ ấy thế mà
thằng đánh xe cứ vác cái mặt lên. Phải đợi
tới khi bị vợ mắng cho vài mắng mới tỉnh
ngộ. Trong xã hội này, thiếu gì những kẻ
thích làm tên đánh xe cho Án Tứ ?...

Đã có một thời kỳ chút xíu nữa thì tôi
thành vệ sĩ. Ngày đó, đang ở một nơi xa đô
thành. Có kẻ thấy tôi cũng vai u, thịt bắp,
cũng biết bắn súng và đánh đấm như ai,
bèn đề nghị cho tôi được về làm quân hầu.
Tí nữa thì tôi nhận lời. May rằng hôm đó,
tôi lang thang tới chơi nhà một ăn sĩ ở
vùng quê. Nhìn thấy đầu gà và đuôi trâu,
tôi bưng tỉnh và nhất quyết rằng thà làm
đầu gà, còn hơn là đuôi trâu.

Làm đầu con gà, tuy nhỏ thật, nhưng
đi tới đâu cũng được đi trước. Lâu lâu
lại còn gáy được vài ba phát. Làm đuôi
con trâu, tuy lớn thật, nhưng nằm bên
canh chỗ đi đại tiện, chỉ có công dụng là để
đuôi ruồi.

Tôi muốn làm một kẻ lâu lâu được
gáy. Không muốn được đuôi ruồi. Bởi thế
tôi không bao giờ có thể làm vệ sĩ.

Đã mấy năm nay, tôi sống ở đô thành.
Buổi sáng, tôi đã nhìn thấy nhiều cảnh
nào lòng. Một gã đánh xe ngồi ôm bánh
lái công xa. Gia đình quan lớn, già, trẻ,
nhi đồng, bước vào từu điếm. Mùi dẽ béo,
rượu nồng từ từu điếm xông ra ngào
ngạt. Gã đánh xe, ngồi canh giữ chiếc xe,
hít đầy hương thơm vào ngực để cho hàng
vạn con kiến bò lồm ngồm trong bụng.
Lát sau, một đám nhân loại phê phở đi
ra, ngồi lên xe, để cho gã đánh xe khôn
khờ đưa về, mang theo một cái bụng đói
ngần năm.

Một buổi tối, ngồi coi truyền hình,
bỗng dưng tôi thấy một cảnh lạ mắt. Cảnh
lầu son gác tía, có nhị vị hoàng hậu của
hai quốc gia Cờ Hoa và Giao Chỉ. Hai vị
sắp sửa lên trực thăng cơ, tới thăm làng
Cờ Nhi Thủ Đức. Những bước chân sen,
lững thững bước đi trên cỏ, đi về phía đậu
chiếc trực thăng cơ. Cánh quạt máy bay
làm nổi gió, bay tung trường y của Hoàng
Hậu Giao Chỉ. Lập tức có một quan tư,
chạy hùng hục tới, kéo vội vạt áo của người
xuống và giữ chặt, không cho chàng
gió vô tình được phép vô lễ với bậc trưởng
thượng.

Hành động đó, thật là đáng yêu. Cần
phải có một huy chương cho ông Quan Tư
Vệ sĩ.

Cảnh những ông quan vệ sĩ theo
bà đi chợ, đi dạo phố, tôi gặp thấy hàng
ngày. Trông cũng vui mắt... Giữa những
tả áo màu, nổi lên hình dáng một nam
nhì bảy thước, lại mang nhung phục,
vớ dáng điệu quân hầu, kẻ ra cũng là
một hình ảnh đáng ghi thời Chiến quốc.

Trong cái thời này, sao bắt gặp nhiều
tiếng thờ dài. Một tiếng thờ dài : gặp thời
thế, thế thời phải thế.

Thêm một tiếng thờ dài : Vệ ngũ mẽ
đầu, chiết yêu. Tôi nghe câu này sao mà
thăm thía đến như thế. Vì năm đầu thóc mà
phải khom lưng. Từ xưa đến nay, cái nhân
sinh vẫn là điều tối hậu, quyết định vận
mạng con người.

Việc bảo vệ các yếu nhân thật là quan
trọng. Chỉ mong đất nước Giao Chỉ mình
bớt đi một ít yếu nhân.

Đức Phó Vương chê mấy thầy muru
sĩ của Đại vương. Vậy cả hai đức Vương,
xin cho các thầy muru sĩ của hai ngài về
vườn, để bớt đi một ít vệ sĩ bảo vệ quý
thầy, thì may cho quân lính lắm, may cho
thiên hạ lắm.

Vài lời quê kệch, nếu không lọt tai,
thì xin cứ cho những cái đuôi trâu đuổi
những lời ấy ra khỏi tai, như đuôi ruồi.
Nghĩ tới mà làm chi !.

ĐÊ-HỨC-CÀN

NÓI LÃO MÀ CHƠI

● GÃ THÂM

MẶT TRẬN MỠI GIAO CHỈ THANH MINH

Bản tin Tê-lê-típ của cái gọi là Thông Tấn Xã APê, tức Át-sốt-si-sân Pê-rét, loan đi khắp thế giới ngày 1-6-70 có một đoạn tin như sau :

TẠI HỘI CHỢ OSAKA, MỘT CON VOI BẰNG NGỌC BỊ MẮT CẤP

OSAKA 1-6 AP- Các viên chức tại Hội chợ Osaka hôm nay cho biết 1 pho tượng hình con voi bằng đá quý được trưng bày tại gian hàng của A Phú Hân trong hội chợ này đã bị mất cắp bí mật. Pho tượng này trị giá 300 Mỹ Kim và là một cổ vật của A Phú Hân. Người ta nghi rằng cổ vật này bị mất cắp trong đêm hôm trước trong lúc gian hàng trưng bày của A Phú Hân đã đóng cửa. Cảnh sát cho biết không có dấu hiệu nào chứng tỏ gian hàng bị cạy cửa và đang điều tra gấp vụ này.

Bản tin trên đây của AP đã được một số báo Việt ngữ xuất bản tại Sài Gòn đăng lại. Vì vậy Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ, một mặt trận có thực lực hiện có đông đảo đoàn viên đang công tác rất hăng hái, có thể nói là hăng hái tích cực nhất, trong tất cả mọi ngành trong xã hội, xét thấy cần phải có bản thanh minh thanh ngà này để nói lên sự việc rằng Mặt Trận không dính líu gì đến vụ mất trộm Tượng Voi được đề cập đến trong bản tin trên đây của Thông Tấn Xã AP. Bằng chứng xác đáng nhất về Mặt Trận quả quyết như vậy là trong thời gian từ 25-5 đến 1 tháng 6, đồng chí Tư Tượng Châm của Ủy Ban Chấp Hành Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ vẫn công tác ở trong nước chứ không có mặt và có tay ở Hội Chợ Osaka.

Như vậy có nghĩa là đồng chí Tư Tượng Châm của Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ không phải là tác giả vụ mất Tượng Voi A Phú Hân trong Hội Chợ Osaka. Tuy nhiên Mặt Trận cũng thấy cần loan báo rằng đồng chí Tư Tượng Châm đã được Ủy Ban Chấp Hành của Mặt Trận, trong kỳ đại hội vừa rồi, tuyên lựa đại diện Mặt Trận sang công tác ở Hội Chợ Osaka. Cùng đi với đồng chí Ủy Viên Tư Tượng Châm sang Osaka đưa tài cùng các hảo thủ Mỗi quốc tế kỳ này còn có các đồng chí Vạn Vô Nhất Thất, Độc Thủ Đại Hiệp cùng hôn danh Năm Chành Vòm. Vì lý do an ninh, ngày giờ xuất phát của các đồng chí ủy viên kể trên được giữ bí mật.

Mặt Trận, nhân dịp này, cũng thấy cần nhắc lại để đồng bào biết rằng Mặt Trận do Cố Chủ Tịch Nguyễn Đạo Chích sáng lập, đã có một đảng sứ oanh liệt từ hơn 100 năm nay, rất nhiều đồng chí của Mặt trận bị những nguy quyền thực dân, phong kiến, độc tài bắt bớ, tra tấn, giam cầm và chết ở trong tất cả những ngục tù lớn nhất Đông Dương. Cho đến ngày nay, những đảng viên trung kiên của Mặt Trận vẫn bị đàn áp, bắt bớ nhưng Mặt Trận vẫn hoạt động mạnh và hiện đang ở thời kỳ phát triển rộng lớn hơn bao giờ hết. Nếu kể về thực lực và tinh thần hoạt động bất chấp mọi gian nguy, khổ cực thì phải kể Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ là nhất. Mọi Mặt Trận hoặc Phong Trào khác, so với Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ, đều chỉ là bịp bợm và hữu danh vô thực.

Làm tại Sài Gòn ngày 15-6-1970
Thừa lệnh Đường Kim Chủ Tịch Hoạt Bất Lưu Thủ
Nguyễn Văn Nhón.

Tổng Thư Ký Jo Pickpock Trịnh Văn Xoáy.
Ký tên và đóng dấu.

ĐẢNG ĐẠO TÌ LÊN TIẾNG..

Sau bản Thanh Nga của Mặt Trận Mỗi Giao Chỉ về vụ Tượng Voi A Phú Hân đã được đăng trên đây, Con Ong còn được hân hạnh tiếp đại diện của Đảng Đạo Tì, tức phu đào mồ, chôn người chết, bán áo sơ mi gỗ, bà ba cây và nghiệp đoàn bán vé xe đồ suốt sang bên kia thế giới cùng Hội Du Lịch Âm Phủ, do hai nữ đại diện rất có nhan sắc và phẩy phây, dường như 2 nữ đại diện này là hai người đẹp mà người ta vẫn thấy xuất hiện ở Nhà Máy Tobia, không biết có đúng hay không, đại diện của Đảng Đạo Tì và những hiệp hội trên đến nhờ Con Ong nói lên dùm lời phản kháng dân biểu Phan Huy Đức của Hạ Viện Giao Chỉ.

Số là Mẹ sừ D.B. Đức mới đây tung ra dự luật đổi bạc cũ lấy bạc mới và cấp cho mỗi nhân mạng 100.000 đồng sài chơi, bị bà con, có bác không những là không hoan nghênh, còn định hùn tiền đưa ông

vào nghỉ ở Dưỡng Trí Viện Biên Hòa, nên ông cay cú lắm. Ngày 10-6 vừa qua, D.B. Đức mở một cuộc họp báo để nói rõ hơn về cái gọi là : luật hữu sản hóa hăm bà lằng hăm ba ly he... của ông. Trong cuộc họp báo này, tác giả dự luật hữu sản hóa tú lơ mo quả quyết rằng nếu ban hành đạo luật của ông, Tổng Thống Thiệu sẽ tái đắc cử Tổng Thống kỳ bầu năm 1971 này chắc như bấp nưóng. Có điều đảng Đạo Tì Giao Chỉ bất bình là vì trong cuộc họp báo này, ông Phan Huy Đức đã đả kích và mạt sát không có lý do những người làm nghề đào mồ lương thiện ở cõi đời này. Nhật báo C.L. trong bài tường thuật cuộc họp báo này, đã ghi lại lời ông Đức tuyên bố đùng chạm đến danh dự chung của giới đạo tì như sau :

— Chỉ có bọn cộng sản, tham nhũng và bọn đào mồ mới chống lại dự luật của tôi...

Do đó, hai người đẹp của Nhà Máy Âu Việt phục luôn luôn hợp thời trang Tobia, mới đến tòa soạn CON ONG đưa bản phản đối. CO trích đăng đoạn quan trọng nhất như sau :

— Toàn thể công nhân đào mồ Giao Chỉ, tức đảng Đạo Tì, vô cùng phẫn uất khi thấy dân biểu Phan Huy Đức, lạm dụng quyền ăn nói bừa bãi, đã mạt sát giới đạo mồ chúng tôi không có lý do chính đáng mẹ gì cả. Đảng Đạo Mồ chúng tôi thấy cần phải lên tiếng với quốc dân đồng bào rằng chúng tôi làm ăn rất lương thiện, đem mồ hôi đổi bát cơm, nghề chúng tôi vất vả nhưng hữu ích cho nhân quần xã hội chứ vô bổ như nghề ăn tục, nói phét. Nếu không có chúng tôi những tang gia bối rối sẽ bối rối hơn nữa chứ không phải chỉ bối rối như thế mà thôi.

Tuy nghề của chúng tôi không có chuyên mua một biểu một hoặc may bộ đồ người lớn tặng thêm bộ đồ trẻ con nhưng đặc biệt là trong bao nhiêu năm hành nghề, chưa bao giờ chúng tôi bị thân chủ đem hàng đến trả lại hoặc kêu ca hàng xấu, không bền, bị co răn khi gặp nước hoặc phai màu, tụt phet mơ tuya vv... Chúng tôi cũng làm ăn rất lương thiện. Anh em chúng tôi chỉ có mỗi một cái tật là khi đến phục vụ tang gia nào thường nhân lúc tang gia đang bối rối, ra tiệm lấy chứng vái tút thuốc lá Salem, Ruby, và kết nước ngọt, nói là đem vào cho tang gia nhưng... quên không đem đi rồi sau đó, tang gia và tiệm chạp phở cãi vã, văng tục với nhau mà thôi. Nhất là chúng tôi không hề bao giờ có khuynh hướng hoạt động chính trị, nghĩa là tôn chỉ của chúng tôi chỉ là hoạt động xã hội. Chúng tôi không ăn nhậu gì đến việc làm làm cảm của ông Phan Huy Đức. Vậy mà không hiểu tại sao ông Đức lại cay cú mạt sát chúng tôi trong cuộc họp báo của ông. Anh em đào mồ chúng tôi xin đặt câu hỏi với ông Phan Huy Đức : Liệu ông có thoát được tay anh em chúng tôi không ? Ông có chắc là không bao giờ ông phải đi xe Cadillac hay xe 4 Sơ Vô đặc biệt Spécial Sans Retour của chúng tôi không ? Nếu ông còn có một ngày đẹp trời nhờ đến anh em chúng tôi trang điểm lại nhan sắc, mặc cho ông bộ si mốc kinh sư mesure hoặc tú phe, đưa ông lên xe hoa sang nhà mới hoặc về quê... thì ông phải liệu lời ăn tiếng nói chứ ? Tại sao ông lại coi bọn đào mồ chúng tôi như kẻ thù thế ?

Bản phản đối trên đây ngoài chữ ký của đại diện Đảng Đạo Tì còn có chữ ký của những vị giám đốc những nhà Máy, Du lịch và cho mượn xe 4 Sơ Vô Tobia, Đức Bảo, Louis Chúc và Hội Bu dich Kèn Tom Pét v.v...

Ngoài ra, đại diện Nhà Máy ToBia còn hứa hẹn rằng nếu CO chịu đăng dùm bản phản đối trên đây không tính tiền, nhà máy sẽ đặc biệt ưu ái đối với anh em ký giả và thân nhân. Ký giả nào cần sơ mi gỗ, bà ba cây, veston 6 tấm... có thể tới Nhà Máy Âu Việt Phục Tobia. Ở đó có sẵn đủ loại áo các cỡ tha hồ lựa chọn. Ký giả nào khó tính có thể đặt may cấp tốc trong 24 tiếng đồng hồ. Có điều là nhà máy chỉ chịu giảm giá chứ không bán chịu hoặc trả góp. Vậy yêu cầu bạn Thanh Thương Hoàng, Chủ Tịch Nghiệp Đoàn KGVN thông báo vụ này cho anh em biết quyền lợi của đoàn viên mình.

Chuyện chót cần nói về vụ Đảng Đạo Tì phản đối ông Phan Huy Đức là, theo lời 2 nữ đại diện Tobia, anh em đào mồ đòi ông Đức phải công khai xin lỗi giới đạo mồ trên Tì Vi hoặc trên trang 8 các nhật báo. Nếu không, anh em có thể sẽ đình công. Coi chừng... Thọ nào đình công cũng có thể không sao, chịu được nhưng thọ đào mồ mà nghĩ làm thì... thối om lên đi nhá, chịu hồng có nỗi đâu...

nhỏ
lông
báo

□ Công Tử Hà Đông

CÁI DỪNG CỦA ÔNG TỔNG TRƯỞNG

Ngày 12-6, 10 Thương Phế binh đi què đống phim Hiệp sĩ Mù công Hiệp sĩ Què ra hầu tòa ở pháp đình Sài Gòn. Nguyên do là tờ tuần báo Nạng Thép của TPB bị đưa ra tòa. Các bạn TPB nghĩ rằng : " Mẹ kiếp... Chúng ông đã hy sinh chân tay cho chúng mày được sống ung dung, chúng mày lại lôi ông ra chúng mày hành, đã thế ông thì trình bày cái tàn tật của chúng ông cho mày xấu hổ..." GT nghĩ rằng khi phải trình bày sự tàn tật của mình như thế, anh em TPB cũng chẳng vui tí nào.

Thoạt nghe tin TPB Nạng Thép chống nạng ra tòa, GT nghĩ ngay đến chuyện TPB Nạng Thép bị rắc rối vì bài tiểu lâm nhan đề là : " Đã thấy mặt Ông Tổng chưa ? " đăng trong tờ NT số 2. Bài tiểu lâm đó rất độc. Bà con thử nghĩ coi TPB viết về Ông Tổng thân mến của họ như vậy thì có độc không chứ — nên nhớ Tổng đây là Tổng Trưởng chứ không phải là Tổng Thống đâu đi — Chuyện rằng : Có hai vợ chồng 1 TPB kia, anh chồng rất tin ở lời hứa có tiền, có nhà của Ông Tổng. Chị vợ lo buồn nhưng anh bảo vợ cứ tin ở ông Tổng, để anh đi xin gặp ông Tổng của anh và khi gặp mặt ông Tổng, chắc chắn thế nào anh cũng được ông giúp đỡ v.v... Ngày nào anh cũng đi và mỗi lần anh trở về, chị vợ anh lại hỏi : Sao ? Đã thấy mặt ông Tổng của anh chưa ?

Chờ đợi mãi, anh TPB phải bán dần từng thứ đi để ăn. Khi chị vợ lột đôi giày của chồng đi bán, chị hỏi mĩa : Sao ? Thấy mặt ông tổng chưa ? Anh TPB đáp : Chưa. Chỉ mới thấy mấy ngón chân. Khi lột đến cái quần ngoài, chị vợ lại hỏi và anh chồng đáp : Vẫn chưa. Chỉ mới thấy đầu gối. Cho đến lúc chị vợ lột đến cái quần sà-lon của chồng, anh TPB la lên : Thấy ông Tổng rồi...

Câu chuyện tiểu lâm mới của TPB được GT kể lại đến đoạn trên đây chưa phải là hết. Nhưng vì đoạn cuối đau cho ông Tổng Trưởng quá, GT thấy bất nhẫn không nỡ kể hết. Chỉ có Thương Phế Binh vì uất ức đúc kết lại thành khối rần như đá mới có thể chửi rủa được như thế. TPB chửi thì được nhưng không phải là TPB thì không có quyền chửi đời như thế. Bạn nào muốn thương thức hết câu chuyện Tiểu lâm TPB đau đớn trên đây hãy tìm đọc tờ Nạng Thép số 2. Khi đọc chuyện đó, GT nghĩ rằng đây là một chuyện Tiểu Lâm độc địa nhất mà GT được đọc từ ngày nào biết đọc báo tới giờ. Và GT đọc xong, nghĩ ngay đến chuyện Nạng Thép có thể bị ông Tổng của họ đưa ra tòa vì tội xúc phạm đến ông quá nặng.

Nhưng khi NT ra tòa thì GT lại thấy rằng họ bị liệt vì một vụ làm cảm thông đáng gì cả. NT ra tòa vì tội đăng lại một bài thơ Noa.. ni nôm na niềm nở của Nghị Nạp Nô. Bỗng dưng GT thấy cảm phục đức tính chịu đựng của Ông TT Bộ CCB. Bị PTB chửi nặng đến như thế Ông TT vẫn phớt tình như không có gì cả... Người giỏi chịu đựng như Ông TT phải là người có dũng lực phi thường. Chẳng trách khi ở lính, ông xuất thân cai, đội mà lên Trưởng quân và về hưu, ông còn làm đến chức Tổng trưởng.

CON TRÁU... NHẦY CÁI CÂY ?

Khi TPB kéo tới Trụ sở Hạ Viện để nhờ Dân biểu can thiệp trong cuộc chiến đấu chống Hành Pháp, TPB bị đàn áp tới bởi hoa lá, nhưng khi TPB lại kéo tới HV để phản đối.. HV thì anh em được tương đối thông thả. Đọc C.L số ra ngày 11-6. CT Hà Đông thấy tường thuật vụ TPB kéo tới HV ngày 10-6 như sau : Các TPB đã dùng xe gắn máy đủ loại chờ nhau với lá quốc kỳ dẫn đầu àoạt tiến vào ngồi trước sân HV mà không gặp cản trở nào.

Lý do phản đối là HV vừa mới chung quyết 1 dự luật qui định quyền lợi của TPB, gia đình từ sĩ và cựu chiến sĩ mà TPB thấy là không phù hợp với quyền lợi thiết thực của họ. Cũng theo tờ C.L sau khi chất vấn Ông CT Bá Lương và bắt mần, TPB đã hô to những câu nghe ghê thấy mẹ :

- Đả đảo cha già ma giáo
- Đả đảo chủ tịch bù nhìn
- Chặt đầu Nguyễn Bá Lương...

TPB Đình Trung Thu, Chủ nhiệm Tờ NT cũng có mặt trong cuộc này. Theo bài báo của C.L thì TPB Thu đã la lên :

— Cụ đã nuốt lời hứa, đặt con trâu trước cái cây, Không biết phái viên CL viết sai hay vì xúc động quá TPB Thu la ầu ? Bởi vì.. đặt con trâu trước cái cây.. thì..cha già ma giáo hành động đúng khác quá rồi, bộ ông bạn đòi đặt..cái cây trước con trâu để cái cây nó kéo con trâu đi hoặc để con trâu nó..nhảy cái cây, ông bạn mới hài lòng chắc ?

PHÚ ĐỀ GIAO CHÍ

ĐI TÌM LỄ PHẢI

Lữ Bất Vi còn nhớ một "danh ngôn" có tính cách khêu mặt trời nhưng rất thú vị: «*Khi sự thật ở bên phải, chúng tôi ở bên phải. Khi sự thật ở bên trái, chúng tôi ở bên trái.*» Hoàn cảnh này, dường như, khó mà chạy theo sự thật. Đó là nỗi đau sót lớn. Sự thật ở bên phải, phải nói ở bên trái nếu bên trái là... nhân dân hay là những người tranh đấu.

Đi tìm lễ phải? Chỉ miệt thị, nhục mạ bằng những lời tanh tưởi. Gần đây, hơn 200 công nhân ở Thủ Đức bị mời đi làm sở khác. Ban Giám Đốc Kho Tồn Trữ Hàng ở Thủ Đức không hề mướn công nhân. Các nhà thầu đã mướn công nhân. Ngân sách của Nha Trung Ương, Tiếp Vận là ngân sách tự trị. Khi người Mỹ cúp ngân sách tức là... hết tiền. Hết tiền thì đầu việc còn bề bộn cũng không dám thuê người. Tiền đâu trả?

Kho Tồn Trữ Thủ Đức hết khế ước với nhà thầu thì thôi, không cho đầu thầu nữa. Nhà thầu hết việc, mời công nhân nghỉ. Trước đó, mỗi ngày, Kho Tồn Trữ Thủ Đức đã thỏa thuận để công nhân nghỉ mỗi ngày hai tiếng đi xoay việc. Trên nguyên tắc kho Tồn Trữ Thủ Đức không có trách nhiệm gì với công nhân vì không đích thân tuyển mộ công nhân.

Công nhân muốn tranh đấu trên nguyên tắc, phải lôi cổ nhà thầu ra làm đối tượng. Nhưng họ đã đề cổ Kho Tồn Trữ Thủ Đức, vì tưởng tranh đấu với nhà nước dễ thắng lợi hơn.

Công nhân ở Kho Tồn Trữ Thủ Đức đã làm Bộ Lao Động của ngài Đàm Sĩ Hiến cơn lăm to. Ngài Lao Động có hiểu cái con cóc cộ gì hết, tuyên bố một câu vô trách nhiệm: «*Tại sao có 200 công nhân mà không thu dụng?*» Thu dụng, muốn làm chứ. Nhưng Bộ Lao Động có viện trợ tiền để trả lương công nhân không?

Vì Bộ Lao Động ảm ở nên công nhân lam lớn. Và giai đoạn đình công toàn diện, luôn luôn, đe dọa đời sống dân chúng. Bộ Lao Động, quý vị lãnh tụ Nghiệp Đoàn, xin hãy cùng những người yêu lễ phải, đi tìm lễ phải và chỉ tranh đấu vì lễ phải, hãy chấm dứt mọi trò mị dân đi.

MÁU CHẢY VỀ TÌM

Máu chảy về tìm? Nhiều bạn đọc viết thư gọi giầy nói chất vấn, hạch hỏi Lữ Bất Vi và bắt Lữ này phải tiết lộ rõ ràng, đầy đủ chi tiết về «*Ông tiền sĩ máu chảy về tìm*» tức «*Độc tố xướng ra tua cơ*» Quý bạn trách Lữ mà không tự trách mình... quên theo rỗi Con Ong. Năm ngoái, nhân nói về ông Đại tá Cục phó một Cục nọ muốn «*đảo chính*» xếp của ông ta, mới lợi dụng xếp đi vắng, phát động chiến dịch nhục mạ xếp. Khi xếp về, xếp hay chuyện, xếp gọi lên bắt thì «*o ran*». ông Đại tá mặt xám xanh, bao nhiêu máu chảy về tìm hết. Do đó, xảy ra điển tích «*Ông độc máu chảy về tìm*».

Quý bạn đừng bắt tội Lữ Bất Vi nêu tên ông ra. Nhờ ông kiện thì Con Ong lại ra tòa và lại phải «*thời*» ông thật lực. Nghi về thứ hèn hạ, ngoài đời thì đó mặt nói phét, trong văn phòng xếp thì xám mặt nâng bi, quý bạn nên ca lớn bài hát của Hùng Lĩnh: «*Việt Nam MINH CHÂU trời Đông, Việt Nam nước thiêng Tiên Rồng*» là đủ.

TIỀM THỦY ĐÌNH ẨM NĂN

Tiềm Thủy Đình đã tìm gặp một bạn của báo Con Ong hứa hẹn ăn năn, sám hối. Không nên nhận chìm một người sám hối tội lỗi, cái tà quy chánh. Lữ Bất Vi nể bạn, tạm quên Tiềm Thủy Đình trên mục này của báo này. Nhân thế, nhân tin ông bạn hẹn chiều thứ năm tại tư thất bên Gia Định: Ông Thương Sinh chủ nhiệm báo Người, thợ viết báo Con Ong sẽ đến gặp bạn để coi tài liệu vào thứ ba tuần tới. Chúng tôi không có chủ trương chó đẻ là đánh như đẻ như mỗi. Đớp mỗi xong, tuyên bố hòa bình.

TIỂU LÂM TUẦN NÀY

Số báo trước, Lữ Bất Vi long trọng giới thiệu tuần báo CHỢ ĐÉ do con ông Minh Võ đứng tên chủ nhiệm. Bên nhận được bức thư sau đây:

NHÓM THƠ THÔNG TIN BÁO CHÍ GIA ĐÌNH HOA TÌNH THƯƠNG

Trưởng nhóm: Bạn Đạm Thủy Trang (Người thợ trẻ): 492 Sạp Báo Độc Lập.

Phan Đình Phùng
Saigon.

Văn thư: 513

Sài Gòn, ngày 17-6-1970
Gởi ông chủ nhiệm tuần báo
CHỢ ĐÉ

In tại nhà in Dân Nguyễn 54, Võ Tánh Saigon
Quản Lý: HOÀNG THỊ QUÍ

Thưa ông chủ nhiệm,

Nay tôi viết thư này tới ông chủ nhiệm với đôi lời chào báo của Con Ong sắp ra đời, tôi viết thư này xin giới thiệu công tác với báo Chợ Đé là tờ báo Con Ong Minh Võ. Xin ông Minh Võ vui lòng chuyển giao lá thư này lại cho anh chủ nhiệm, tôi xin hợp tác để phụ trách mục Thơ Chợ Đé của anh chủ nhiệm.

Vì từ lâu tôi mong ước với nguyện vọng tôi sẽ hợp tác với Chợ Đé của Con Ong. Tôi đã từng hợp tác với nhiều nhật báo để đăng bài: Trắng Đen, Công Luận, Quyết Tiến, Tin Điện, Tiếng Vang, Thời Thế, Tin Sáng. Xin ông vui lòng giúp đỡ cho tôi một chỗ làm để kiếm nuôi sống qua ngày vì hoàn cảnh túng thiếu trong gia đình.

Trong khi chờ đợi sự chấp thuận của anh chủ nhiệm.

Thân ký
Chào ông
Đạm Thủy Trang

Phải có một tờ chứng minh để vào làm báo Chợ Đé để tiện bề xuống làm cho ông.

PHÚC ĐÁP: Bạn Thủy Trang kính mến... Nếu bạn quả có tinh thần hải hước thì xin mời bạn tới cộng tác với ông Minh Võ, cần gì cộng tác với con ông ta. Còn nếu bạn ngây thơ, lạc lõng trong trận giặc báo chí lu bù hôm nay, ngỡ rằng báo nào cũng là báo thì xin bạn hãy tiếp tục bán báo. Vì, bán báo còn cao quý hơn làm báo. Chào bạn.

NGƯỜI CỦA QUẬN 5

Người của quận 5 là ông LƯU VINH LỮ, người bạn tốt của làng báo Việt Nam. Khi một người đã là bạn tốt của báo chí, bắt buộc phải là người tốt của dân chúng. Ông Lữ học hành đến nơi đến chốn xuất thân từ trường Taberd, một trường đảm bảo kiến thức và đạo đức cho bất cứ người học trò nào rời trường lập nghiệp. Vào đời bằng cửa chính. Bằng tài năng và học vấn của mình.

Nay Lưu Vinh Lữ, người bạn của chúng ta ra ứng cử nghị viên Đô Thành ở quận 5. Tôi nghĩ rằng: Những căn bã của cái gọi là Hội Đồng Đô Thành trước đây, phải xúc hết cho vào thùng rác. Để quét rửa, tẩy uế, mời những người trẻ tuổi, có học biết nhiệm vụ mình phải tranh đấu gì cho dân Saigon và ý thức nổi nhiệm vụ của mình. Số tôi, Con Ong sẽ giới thiệu Lưu Vinh Lữ với đầy đủ hình ảnh, tiểu sử của ông. Chúng tôi ước ao đồng bào quận 5 sẽ dồn hết phiếu cho Lưu Vinh Lữ.

NGƯỜI CỦA QUẬN 3

Người của quận 3 là anh Nguyễn Tấn Khang, giáo sư Trung học, một người tuổi trẻ đầy nhiệt tình và trong sạch.

Hơi thời đã kết tụ tại Hội Đồng Đô Thành từ mấy năm nay. Phải có những luồng gió thơm, mạnh thổi vào cái ổ chuột đó. Nguyễn Tấn Khang tình nguyện làm luồng gió mới, thơm tho. Bầu cho Khang là thấp sáng tương lai một Saigon u ám. Xin đồng bào quận 3 Đô Thành hãy bỏ phiếu cho Nguyễn Tấn Khang. Và người thứ hai của quận 3 cũng rất đáng được ủng hộ là bạn Tô Văn, Kỹ giả sắt thép của làng báo Việt Nam, người đã tranh đấu đến rụng hết tóc cho tự do dân chủ xứ này.

VÀ QUẬN 2 VÀ GIA ĐỊNH

Và quận 2, xin dồn phiếu cho anh hai NGUYỄN KIÊN GIANG, chủ bút nhật báo Thời Đại Mới, một nhật báo đã khiến Con Ong tở máu, xứt trán. Đánh nhau vì lễ phải là một chuyện, bầu là chuyện khác. Anh

LỮ BẤT VI cầm tròn

Nguyễn Kiên Giang rất xứng danh vào Hội Đồng Đô Thành. Ở Gia Định xin đồng bào cử tri nhớ hai tên TRẦN SƠN HÀ và NHỮ VĂN UY. Quận 10 Saigon, ứng cử viên NGUYỄN Ý ĐỨC là ngôi sao sáng nhất Mong đồng bào hãy dồn phiếu cho Ý ĐỨC, người bạn trẻ quá cảm của chúng ta.

NGÀY MAI THƯƠNG SINH LÀM NGƯỜI

Hôm nay, bạn đọc Con Ong. Ngày mai, thứ sáu 19-6-1970, bạn phải tìm đọc NGƯỜI, tuần báo hay hơn bất cứ tuần báo nào khoe mình hay nhất nước. Con Ong và Người tuy hai mà một. Người và Con Ong tuy một mà hai. Tuy lập trường khác nhau, nội dung, hình thức khác nhau nhưng người đọc Con Ong là phải đọc Người, đọc Người là phải đọc Con Ong. Và thế là đủ rồi. Nhật báo chỉ nên đọc Hòa Bình, Đuốc Nhà Nam. Cần đăng quảng cáo thì đến Hòa Bình, Công Luận, Trắng Đen, Tin Sáng, Độc Lập. Đừng tưởng báo đồng quảng cáo là đăng có «*ép phê*». Báo đồng quảng cáo nó khinh khách hàng như chó. Hãy tẩy chay nó.

Ngày mai, bạn đọc nhớ mua tuần báo NGƯỜI.

THỪA THẮNG XÔNG LÊN

Đạo này, anh em TPB ở tờ Nạng Thép thừa thắng xông lên ghê quá. Sau khi được gặp Thủ Tướng và được hứa hẹn đủ điều, được TT Chiến Tranh Chính Trị hứa lập cho một cái nhà in lớn hơn nhà Kim Lai, có cả máy rô ta tiu với ộp sết để TPB in báo cho đỡ mệt, mới đây GT nghe nói anh em vừa lên tiếng dọa sẽ phát động chiến dịch bài trừ truy lạc và mục tiêu chính sẽ là trường đua ngựa Phú Thọ. Bộ anh em định cấm ngựa chạy chằng? Nếu anh em mà phá hoại đua ngựa thì Chủ Nhiệm Minh Võ của tờ CO chắc chắn sẽ chống anh em ngay, bởi vì trường đua là nơi Chủ Nhiệm Minh Võ lên tập thể thao mỗi chiều thứ bảy, chủ nhật.

Tiền thầu được ở trường đua mỗi tuần lên tới cả 10 triệu bạc. Cách đây mấy năm thời Cổ Chí sĩ Phan khắc Sửu làm Quốc Trưởng và ông Phan Huy Quát làm Thủ Tướng CP, chỉ vì 2 Phú QT và Phú TT tranh nhau hưởng số tiền lời đua ngựa ấy mà nước ta có một khủng hoảng chính trị. Chỉ vì mấy con ngựa chạy đua mà Quốc Trưởng và Thủ Tướng hục hặc, giận hờn nhau và bất hợp tác mĩ nhau đưa đến việc quân nhân trở lại cầm quyền, mở đường cho nền Đệ Nhị Cộng Hòa tươi tốt ngày nay. Gã Thâm nhắc lại lịch sử để anh em Thương Phế Binh nhớ rằng ngựa nó... ghê lắm, ngựa nó có thể đá văng cả Quốc Trưởng lẫn Thủ Tướng. Ngựa nó đá văng mạng chứ nó không nề ai đâu. Ngựa, nếu nó là ngựa cái, thì nó chỉ nề có ngựa đực, và ngược lại nếu nó là ngựa đực, nó chỉ nề có ngựa cái.

GT mà biết như thế thì sụa là anh em TPB cũng biết như thế. Việc dọa phá Đua Ngựa liệu có thể dàn xếp êm đẹp được chằng? Đít buộc xăng rờ-xét mỗi tuần cũng là cả triệu bạc rồi đấy. Nhưng mà nó có cái hại là cứ dọa rồi không làm như lời, những lần sau nó mất ép phê đi...

GT nghĩ rằng nhân dịp thừa thắng xông lên này, anh em TPB nên chiếm lấy nguồn lợi bán báo. Anh em có thể dựng những sạp báo TPB ở những ngã tư. Chắc chắn đồng bào khi mua báo đăng nào cũng mất tiền sẽ mua báo của TPB để anh em hưởng hoa hồng hơn là mua của người khác. Bán báo và giữ xe hai việc đó vừa sẵn khách vừa không vất vả lắm. Đại Tá Đô Trưởng là quân nhân, mà đã là quân nhân thì rất có thể có ngày trở thành Thương Phế Binh, GT tin rằng ông có thể cho TPB độc quyền giữ xe ở đô thành này với sự danh chính ngôn thuận.

Ngày mai 19-6 Bạn nhớ chộp

NGƯỜI

12 trang cười đủ một tuần 2 choạc rẻ rẻ